

LIKASLINKKI

LIKASTEN SUKUSEURA RY:N JÄSENLEHTI 1/2010

Poimintoja sisällöstä: Liisa Laiho – tilintarkastaja s. 5-7 • Alarik Liikanen – neljä vuotta Venäjän ja viisi vuotta Suomen armeijan upseerina 1914-1923 s. 9-12
Sukuseura 25 vuotta – kutsu juhliin s. 19

NELJÄNNESVUOSISATA LIIKASTEN SUKUSEURATOIMINTAA

Näyttää niin komealta tuo otsikko, kun siinä puhutaan jo vuosisadasta. Tosin edessä on sana neljännes, joten vielä on taivalta edessäpäin ennen täyttä sataa. Elämme kuitenkin juhluvuotta, kun täytämme heinäkuussa 25 vuotta. Tunnen iloa siitä, että perustamamme seura on edelleen toiminnassa ja jopa vahvempi kuin koskaan. Vaakunassa kuvatut liekit roihuavat hyvin. Jos vertaamme ikäämme ihmisen ikään, voimme todeta, että armeija on jo käyty, opiskelut ovat päättyneet tai päätymässä ja työelämä alkanut tai alkamassa ja perhe perustettu tai vahvasti suunnitelmassa. Olemme olleet jo seitsemän vuotta täysi-ikäisiä kuten kummityttömmme Jenni. Olkaamme yhtä aktiivisia kuin meidän nuoret.

Tämä vuosi on merkittävä myös Suomen historiassa, sillä tulihan kulu-neeksi jo 70 vuotta talvisodan päättymisestä. Sen ja jatkosodan ansiosta saamme elää ihanassa itsenäisessä maassa, tehdä työtä ja harrastaa omien valintojemme mukaan. Emme saa kuitenkaan unohtaa sitä, että Liikasetkin joutuivat antamaan kalliin uhrin kaatuneina sotilaina isänmaata puolustaessaan. Tehkäämme kunniata heidän muistolleen.

Sukukokouksessa käsittelemme toimintakertomuksen, joten tässä otan vain nyt ne rusinat pullasta. Yksi rusina on se, että jäsenmäärä on noussut uuteen ennätykseen. Mahtavaa. Nyt

voin toistaa, mitä viisi vuotta sitten tässä sanoin: ”Se on mielestäni osoitus siitä, että olemme oikealla tiellä ja toimintaa halutaan jatkaa.” Hyvin siis menee, mutta menköön!

Toinen rusina pullassa on sukututkimuksen huikea eteneminen. Ilman sukuhaarojen ahkeria vastuuhenkilöitä olisimme kaukana perässä nykytilanteesta. Erityisesti haluan kiittää nimeltä *Ekroosin Annea*, *Tillmanin Maarit* ja *Liikasen Ollia*, jotka mm hiihtolomallaan viettivät aikaa Mikkelin maakunta-arkistossa ja asuivat läheisessä hotellissa. Heidän ansiostaan on saatu moniin haaroihin lisätietoa ja virheitä on korjattu.

Yksityisyyden suojasta on puhuttu nyt paljon ja olemme törmänneet siihen myös omassa sukuseurassa. Otamme sen huomioon ja henkilötietolomakkeessakin on jo kauan asiasta sanottu. Allekirjoituksellaan asianomainen suostuu tiedon käsittelyyn eli voimme laittaa sen sukukirjaan ja esimerkiksi sukuselvitykseen, joka on kotisivujen jäsenivuilla salasanan takana. Lehtikirjoitukset pyrimme tekemään niin, että asianomainen voi tarkastaa jutun ennen julkaisemista. Julkaisemme elävistä henkilöistä vain positiivisia asioita. Yksityisyyden suojaa ei pitäisi mielestäni kuitenkaan viedä liian pitkälle. Olen jo huomannut, että ongelmia on puhelinnumeron ja osoitteiden saannissa eli suoja kääntyy itseään

vastaan. Asiat eivät hoidu ja esimerkiksi postin palauttama Liikaslinkki jää lähettäjän käsiin, kun ei voi soittaa eikä osoitetta saa väestötietojärjestelmästä. Siispä toivon, että jos harrastat salausta, huolehdiapa kuitenkin yhteystiedot sukuseuraan, jos niissä tapahtuu muutoksia.

Itsekin aion tehdä muuttoilmoituksen pian, sillä olemme myyneet talomme ja ostaneet kerrostaloasunnon. Uusi osoite on takakannessa ja se astuu voimaan 1.7.2010. Puhelinnumero säilyy ja sähköpostiosoittekin, joten eivätköhän tässä yhteydet jatku aika kivuttomasti. Kieltämättä tuntuu haitkealta, että on lähdeävä talosta, joka on ollut kotinamme vuodesta 1981.

Juhlimme neljännesvuosisadan taivalta Reisjärvellä 23. - 25.7.. Siellä ovat paikalliset puuhahenkilöt jo kokoontuneet ja miettineet käytännön asioita ja siitä heille kiitokset. Näinhän se on yleensä ennenkin ollut, että paikallisvoimiin turvaudutaan. Kutsu juhliin on toiseksi viimeisellä sivulla. Jotta järjestelyjä ei tehtäisi turhaan ja pääsisimme yleisötavoitteeseen eli yli sataan vieraaseen, tule mukaan juhliin seuramme synttäreitä ja tapamaan koko suku kerralla. Samalla voit tutustua sen tienoon nähtävyyksiin.

Lämpimästi tervetuloa synttäreille!

Harri Liikanen

LIIKASLINKKI

Liikasten sukuseura ry:n jäsenlehti
Päätoimittaja Harri Liikanen

Ensiksi oli valokopioitu tiedote. Sitten numerosta 2/1992 lähtien laitettiin tiedotteelle nimi Liikaslinkki, ja tehtiin se lehtimäiseksi valokopioksi. Numerosta 2/2003 lähtien tiedote on ollut digitaalisesti painettu ja oikean lehden näköinen.

Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa, jos hyvin menee. Painos 250 kpl.

Painopaikka Multiprint Oy, Vantaa.

Toimitussihteerin paikka on edelleen avoinna. Toimittajia ovat kaikki jäsenet.

Kansikuvassa sukuseuran ensimmäisen hallituksen jäsenet 1.r Anna-Liisa ja Eino, 2.r Paavo ja Harri, 3.r Matti Liikanen ja Mauri Puurula Mikkeliissä perustamiskokouksen aikaan 25 vuotta sitten.

Anna-Liisa, Eino ja Paavo ovat jo poistuneet keskuudestamme.

KUOLLEITA

Kerttu Liikanen 15.6.2008. Kuva Jouni Pekkanen

Helmikuussa saimme suruviestin, että Liikasista vanhin **Kerttu Liikanen** o.s. **Vuorisalo** oli kuollut 98 vuotiaana 18.2.. Me olimme kovasti odottaneet, että olisimme saaneet joukkoomme pian 100 vuotiaan Liikasen. Tähän ikään Kerttu itsekin kovasti toivoi pääsevänsä. Toisin kuitenkin oli elonpäivät määrätty. Kertun siunaustilaisuus oli 12.3.2010 Helsingin Malmilla. Tilaisuuteen osallistuivat vain läheisimmät omaiset. **Pirkko Liikanen** ja **Helena Allahwerdi** laskivat arkulle sukuseuran kukkaset. Kerttu kuului Ristiinan sukuhaaraan.

✠

Risto Olavi Suuronen
s. 14.10.1948 Kangasniemi
k. 23.4.2009 Mikkeli
Kangasniemen sukuhaara

Taisto Olavi Liikanen
s.13.3.1936 Juva
k. 19.3.2010 Heinola
Mikkelin sukuhaara.

Joona Henrik Pesola
s. 30.4.2004 Reisjärvi
k. 27.3.2010 OYS, Oulu
Kangasniemen sukuhaara.

Kunnioitamme vainajien muistoa ja otamme osaa omaisten suruun.

SYNTYNEITÄ

2.9.2008 syntyi Vihdissä **Sanna** ja **Simo Metsälle** tyttö, joka sai kasteessa nimekseen **Emma Kaarina**. Sannan vanhemmat ovat **Päivi** ja **Raimo Ylikarjula**. Päivi on **Veera (os. Puurula)** ja **Paavo Kiiskilän** tytär. Kangasniemen sukuhaara.

2.8.2009 syntyi Irlannissa tyttö, joka sai kasteessa nimen **Gra`inne Maria**.

Vanhemmat ovat **Hanna-Kaisa Himanen** ja **Jason Mulligan**. Hannan vanhemmat ovat **Raija Liikanen** ja **Jouko Himanen**. Mikkelin sukuhaara.

29.10.2009. syntyi Tampereella poika, joka sai kasteessa nimen **Viljami Eevert**. Vanhemmat ovat **Jenni Liikanen**

ja **Juha Mäki**. Jennin vanhemmat ovat **Antero** ja **Kirsti Liikanen**. Mikkelin sukuhaara.

26.11.2009 syntyi Espoossa tyttö, joka sai kasteessa nimen **Erin Matilda**. Vanhemmat ovat **Tarja Pulkkinen o.s. Liikanen** ja **Jani Pulkkinen**. Tarjan vanhemmat ovat **Esko** ja **Liisa Liikainen**. Mikkelin sukuhaara.

jatkuu

Kerttu Liikasen viimeinen matka 12.3.2010

*Kertun arku ja sukuseuran kukat
Kuva: Pirkko Liikanen*

Maija ja Tuomas Kaski ovat saaneet 9.1.2010 pojan, joka on saanut nimekseen **Osmo Tami Olavi**. Maija on helmikuussa kuolleen suvun vanhimman **Kerttu Liikasen** tyttären tytär. Kerttu ehti siis tavata kolmannen lapsenlapsensa ennen kuolemaansa. Ristiinan sukuhaara.

27.2.2010 syntyi tyttövauva **Elina Pasaselle** ja **Tero Touruselle** Jyväskylässä. Elinan vanhemmat ovat **Rauno** ja **Raija Pasanen**. Raija on **Aimo** ja **Hilja (o.s. Liikainen) Puurulan** tytär. Kangasniemen sukuhaara.

Kuvassa Maija, Osmo ja Tuomas Kaski

Sukuseura toivottaa onnea isille, onnea äideille ja onnea pienille perheen lisille.

VIHITTY

7.2.2009 vihittiin **Mia o.s. Liikainen** ja **Tuomas Lampinen** Tampereella Finlaysonin kirkossa. Hääjuhlaa vietettiin riemukkaissa merkeissä Nokian Tehdassaareissa Koskiwerstaalla. Mian vanhemmat ovat **Mirja** ja **Pekka Liikainen**. Kangasniemen sukuhaara.

Mia ja Tuomas

31.12.2009 vihittiin avioliittoon Reisjärven kirkossa **Jenni Puurula** ja **Riku Nevala**. Jennin vanhemmat ovat **Aaro** ja **Kirsti Puurula**. Aaro on **Aimo** ja **Hilja (o.s. Liikainen) Puurulan** poika. Kangasniemen sukuhaara.

Sukuseura onnittelee ja toivottaa menestystä avioliitolenne.

SYKSYN 2009 YLIOPPILAAT

Luetteloista löysimme seuraavat kaksi Liikasta:

Liikainen Sini Tuulia, ASKOLA, Askolan lukio

Liikainen Niina Anneli, OULU, Pateniemen lukio

Onnittelemme uusia ylioppilaita ja toivotamme menestystä tulevissa kokeissa.

UUSIA JÄSENIÄ

Viime numerossa jäi **Erja Liuskin** ammatti mainitsematta, joten laitetaan se nyt tähän. Erja työskentelee rahoitusneuvottelijana. Toimitus pahoittelee vitkastelua. Ja sitten lisää uusia jäseniä etunimen mukaan aakkostettuna:

Palkanlaskija **Eija Liikainen**, LIEVESTUORE Kangasniemen sukuhaara

Tiehöylän kuljettaja **Pentti Liikainen**, KUUSAMO Kuusamon sukuhaara

Kotiäiti **Reetta Liikainen**, SEINÄJOKI Kangasniemen sukuhaara?

Koululainen **Sini Liikainen**, NIVALA Kangasniemen sukuhaara

Kokki **Suvi Liikainen**, JYVÄSKYLÄ Kangasniemen sukuhaara.

Koululainen **Teemu Liikainen**, NIVALA Kangasniemen sukuhaara

Lämpimästi tervetuloa mukaan sukuseuratoimintaan. Erityisen ilahtuneita olemme kahdesta nuorisojäsenestä.

VALMISTUNEITA JA NIMITYKSIÄ

Mia Liikainen valmistui tradenomiksi Lappeenrannasta Etelä-Karjalan ammattikorkeakoulusta, markkinoinnin suuntautumisvaihtoehdosta maaliskuussa 2008. Työpaikka löytyi ensiksi Enirolta ja nyt kun sukunimikin on jo vaihtunut **Lampiseksi**, palkan maksaa Elisa asiakaspalvelutehtävistä.

Sami Ylikarjula on valmistunut Helsingin Metropolian ammattikorkeakoulusta insinööriksi 29.5.2009. Hänet nimitettiin aluevastaavan virkaan 28.12.2009 Uudenmaan ELY-keskukseen valvomaan teiden kunnon- ja kunnossapitourakointia. Samin vanhemmat ovat **Päivi** ja **Raimo Ylikarjula**. Kangasniemen sukuhaara.

Sukuseura onnittelee valmistumisen johdosta. Onnea ja menestystä työurille.

(Toimittajan lisäys: ELY= Elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskus)

LIISA LAIHO – TILINTARKASTAJA

Liisa Laiho on yksi niistä, joiden esittely Liikaslinkin palstoilla on jäänyt tekemättä, vaikka hän on toiminut tilintarkastajanamme alusta saakka. Nyt se korjataan, kun pääsin haastattelemaan häntä harmaana marraskuisena päivänä 2009.

Reisjärvelle muutti 1908 Mikkelistä vävyksi Otto Liikanen, joka myöhemmin vaikutti siihen, että perässä tuli kaksi sisarta ja hekin löysivät puoliset Reisjärveltä. Alkoi Liikasten ripeä lisääntyminen. Lapsia syntyi ja osa heistä lähti maailmalle. Isäsi Uuno Otonpoika oli yksi lähti-jöistä. Mitä tiedät isäsi muutosta ja sijoittumisesta muualle?

- Isä lähti etsimään elantoa Etelä-Suomesta, kun Kumpulan tilusten jakaminen monelle pojalle ei olisi ollut mielekästä. Hän myi osuutensa sopuhintaan Paavo-veljelle ja lähti pehtoorin palkkatyöhön Hämeeseen. Isä oli suorittanut Otavan maanviljelyskoulun 1946-1948 ja oli ollut työharjoittelussa Iso-Hiiden kartanossa Janakkalassa. Hyvien suositusten ja kartanoiden tuttavuussuhteiden kautta avautui työpaikka Kylmäkosken kunnassa Arolan kartanon pehtoorina eli tilanhoitajana. Reisjärvelle hän oli

ehtinyt tehdä moneen taloon salaojittussuunnitelmat.

Missä, milloin ja miten isäsi tapasi äitisi? Kerropa perheestänne!

- Kyllä reisjärviset nuoret tunsivat toisensa ja sota-aikana se juttu varmaankin alkoi, kun isä-Uuno sodan aikana Kuhmon, Uhtuan ja Kiestingin suunnalla palvellessaan joutui usein odottelemaan junanvaihtoa Hyrynsalmella, missä taas oli lähellä äidin palveluspaikka IVAKissa (ilmavaltavonta-aluekeskus). Kotipitäjän tyttöä sopi käydä tervehtimässä. Äiti oli ollut lottakursseilla Kokkolassa isän **Kerttu**-sisaren kanssa kämpäkaverina ja siellä isäkin oli joskus saanut kortteripaikan Kokkolassa asioidessaan. Äiti lähti sotaan jo 17-vuotiaana lottana erikoisluvalla. Isä oli lääkintäaliupseeri ja muuten juuri täällä Lahden Henalassa lääkintäkoulutuksessa talvisodan ja välirauhan aikana.

(Selasin vanhoja papereita ja äidin sota-ajan vieraskirjassa lukee isän käsilalalla 10.3.1944: "**Rauhalle** - parhaat kiitokseni räiskäleistä, korviketeestä ym. Viluisena ja nälkäisenä tulini - lämpimänä ja kylläisenä lähdin! Kiitollisena kaikesta, Ohikiitävä "Jodipinnari")
Siinä rakkaudessa oli sitten joitakin mutkia, mutta maaliskuussa 1949 he menivät kihloihin ja heinäkuussa 1949 vietettiin kaksoishäitä, kun Rauha ja Uuno (kuvassa vasemmalla) sekä **Asta** ja **Paavo Liikanen** (kuvassa oikealla) vihittiin helteisenä päivänä Kumpulan pihasisreenin alla avioliittoon.

Häähaku Liikaslinkin kannessa 2/2009

Syyskauden ajan äiti oli nuorikkona Kumpulassa, mutta talvella nuoripari lähti etsimään leveämpää leipää etelästä. Siellä syntyivät lapset, veljeni **Jaakko** ja minä.

Maatalouden rakennemuutos tuntui Arolassakin isän työuran aikana konkreettisesti: aluksi oli komennettavana toistakymmentä miestä ja hevosta, lopuksi 1970-luvulla muutama mies ja satoja hevosvoimia. Äiti oli aluksi kartanon ison kanalan hoitajana ja sittemmin Arolan kutomossa loimaa-jana. Kutomo oli perustettu alun alkuaan laajojen porkkanaviljelmien harventajien sadepäivien askareiksi, mutta laajeni sitten villatuotteidensa laadun ja designin ansiosta kansainväliseenkin tunnettuuteen 1960-luvulla. Etenkin Venäjän vienti oli ajoittain mittavaa.

Asuimme kartanon päädyssä ja saimme seurata maanviljelysneuvos, ministeri **Väinö Artturi Arolan** ja kauppaneuvos **Pirkko Arolan** edustus- ja kotielämää läheltä samassa pihapiirissä. Me lapset pääsimme usein Ford Mainlinen ja Thunderbirdin kyydissä ajelulle ja olen saanut ensi tuntuman kosmetiikka-alaan Pirkko Arolan runsasta huulipuna- ja kynsilakkavali-koimaa kokeillessani, kun usein halusimme leikkiä "hienoa neitiä". Äidillä ja isällä oli haaveena hankkia oma maatila, mutta veljelläni Jaakolla ilmennyt voimakas allergisuus sitten hillitsi sen toteuttamista.

Millaisia kouluja kävit? Mikä oli luokkakoko? Oliko silloin koulukiusaamista?

- Olimme Jaakon kanssa aluksi kotikylällä Kurisjärven kansakoulussa ja siirryimme oppikouluun Toijalan yhteislyseoon. En muista isompaa koulukiusaamista, huuteluita ja nimitelyjä kyllä, mutta ei mitään erityisen vihamielistä. Pojat tunnustivat yltäni joskus häpeäksi isonveljen vanhat kävelykengät tai leteistä nykäistiin, kunnes ne sitten leikkautin pois.

Oppikoulussa oli yli 40 oppilasta luokassa ja ihmettelimme, miksi opettajat sitä siunailivat. Meistä se oli ihan luontevaa, hyödyllistäkin, kun ei tarvinnut niin usein olla vastaamisvuorossa. Pikkukylällä asumisessa oli puolensa: linjurit eivät kulkeneet iltataseitsemän jälkeen, joten iltamenot rajautuivat läksyjen tekoon, lukemiseen ja TV:n katsomiseen, sitten kun Salora tuli vihdoin meillekin. Olin kiinnostunut kielistä ja hankkiuduinkin lukioaikana Bromarviin Könickin kartanon kesäapulaiseksi 1969 oppimaan ruotsia ja Saksaan harjoittelijaksi myös kartanotyypiseen maataloon kesällä 1970.

Koulun jälkeen alkoi valmistautuminen työelämään. Mitä ja missä ja milloin opiskelit ja mitä sitten olet tehnyt tai teet parhaillaan? Jos oikein muistan, olet ollut monessa mukana. Missä asut nyt?

- Ylioppilaskirjoitusten jälkeen pääsin Helsingin Kauppakorkeakouluun. Vuosi 1971 oli viimeinen, jolloin osa hakijoista otettiin sinne suoraan todistusten perusteella, ja viisi ällääni riittivät. Pyysin kuitenkin vuoden lykkäystä, koska isä oli kysellyt samana keväänä, olinko ajatellut koettaa lääkkiseen. En ollut, mutta kokeilin. Pääsykoepisteet sinne jäivät vähän alle hyväksymisrajan ja päätin opiskella fysiikkaa ja kemiaa talven ajan Helsingin yliopistossa. En kuitenkaan lopulta päässyt seuraavana vuonnaakaan lääkkiseen – osansa oli varmasti vilkkaaseen opiskelijaelämään tutustumisella ja laimealla motivaatiollani – ja niinpä suoritin ensin ekonomin ja jatkoksi kauppatieteiden kandidaatin tutkinnot ja sain myöhemmin promootiossa kauppatieteiden maisterin arvon.

Työpaikkojen suhteen on ollut onnea: paljon kiinnostavia ja opettavaisia tehtäviä ja vakituksia työsuhteita. 1970-luvulla ei tarvinnut ryhtyä päätöksiin. Olen ollut mm. Mammakeskus Oy:ssä tuotepäällikkönä, Suomen Vanutehtaalla ja sen ostaneessa Tamro Oy:ssä tuotepäällikkönä ja osastopäällikkönä, Nanso Oy:n kotimaan markkinointipäällikkönä, Sellgren-Tekstiili Oy:n toimitusjohtajana ja Lahden ammattikorkeakoulussa eri tehtävissä ja lehtorin virassa Liiketalouden alalla tradenomeja kouluttamassa. Maantieteellisesti matka on kulkenut Toijala - Helsinki - Tampere - Lahti.

Arolan kartano

Äiti Rauha, veli Jaakko, Liisa ja isä Uno 1971

Jossakin vaiheessa pojat alkoivat varmasti kiinnostamaan. Mitä sitten tapahtui? Voitko kertoa avioliitostasi.

-Kun lähdin kotikylältä Helsinkiin opiskelemaan, olin päättänyt hankkia siinä ohella kaksi suuren maailman taitoa: tanssin ja tenniksen. Vuorisolan tanssikoulussa Brondan vintillä oli ahkerana tanssittajana sähköteekari **Veli-Matti Laiho**. Niinpä sitten etenimme tanssista avioliittoon kesällä 1973. Asuimme ensin Otaniemen teekkarikylässä ja olimme hiljalla vuokrata **Harrin** ja **Tuulan** rivitalo-asunnon Harrin Golanin komennuksen ajaksi, mutta siinä vaiheessa vuonna 1979 **Anne-Mari** ilmoitti tulostaan ja päätimme ostaa oman kaksion Espoon Iivisniemestä. Klassisesti sitten vuosien varrella kasvoimme erillemme ja erosimme sopuisasti vuonna 1986. Tennisharrastus ei ole edennyt aivan yhtä vauhdikkaasti. Kerran Hangossa **Hedmanin** tenniskoulussa mursin nilkkanikin.

Saitte lapsen Anne-Marin. Mitä haluat kertoa hänestä?

Anne-Mari ylioppilaana

Anne-Mari on ollut ilon punainen lanka ja pitänyt minua kiinni elämässä joskus vaikeinakin aikoina. Hän on saanut loistavan kasvatuksen energisiltä isoäideiltään ja konkreettisia atk- sekä remonttitaitoja teknisesti lahjakkaalta isältään. Usein hän on hoidellut kotiaskareita ja kouluvelvoitteita aivan

yksin pitkien työpäivieni tai – matkojeni aikoina etenkin Tampereen vuosina. Meillä oli Tampereella yhtenä keväänä amerikkalainen vaihto-opiskelija, joka innosti Anne-Maria hakeutumaan englanninkieliseen IB-lukioon. Otaniemestä avautui opiskelupaikka tuotantotalouden kansainvälisestä

International Business Linkage -opinto-ohjelmasta ja Anne-Maristakin tuli sitten diplomi-insinööri. Työpaikka on Espoossa Nokian pääkonttorin strategiayksikössä, nimikkeenä Business Development Manager eli monenlaisia haasteellisia projektitehtäviä ja matkustamista on riittänyt. Anne-Marin ykkösharrastus on purjehtiminen ja sekin varsin perusteellisesti: hän suoritti jo rippikouluikäisenä saaristo- ja rannikkolaivuritutkinnot isänsä navigoinnin viikonloppukurssella ja aikansa kuunneltuaan ja sai hankituksi venetuntumaa Tampereen meripelastusseuran aluksella. Meillä ei koskaan ole ollut omaa venettä, mutta sitkeästi tyttö on kartuttanut taitojaan ja on nyt mukana uuden olympialuokan Match Race -tyypin venessä viiden naisen tiimissä kilpailemassa toukokuulta lokakuulle, keli kuin keli.

Olit perustamassa sukuseuraa Mikkelissä ja sinut valittiin ensimmäiseksi tilintarkastajaksi. Tehtävä on jatkunut vuodesta toiseen. Mitä olet ajatellut selatessasi kuitteja ja tarkastaessasi hallintoamme?

Sukuseuralla on ollut onnea ja taitoa tilinpitäjää valitessaan: Matti Liikanen on talousjohtaja, ammattilainen ja tietääkseni myös opettanut kirjanpitoa. Hänen työtään on helppo tarkastaa. Joskus olen kommentoinut, miksi pienistä tuloistamme piti maksaa niin monen sukututkimukseen liittyvän tahon jäsenmaksuja. Postituskulut ovat myös olleet suhteellisen suuret, mutta lehden toimittaminen sähköisessä muodossa varmaan säästää kustannuksia. Sukuseuran verkkosivuja tullaan jatkossa varmasti käyttämään vielä enemmän tiedon välittämisessä.

Sukuseura täyttää 25 vuotta ensi vuonna. Millaisia ajatuksia se tuo mieleesi?

On hienoa, että sukuseuratoiminta saatiin käyntiin Harrin ja Anna-Liisan toimiessa primus motoreina. Moni seura on tässä ajassa kuihtunut olemattomiin. Kiitos aktiivisille hallituksen jäsenille ja yhteyshenkilöille jaksamisesta! Haasteena on saada mahdollisimman monet meistä "nukkuvista" ja mukavuudenhaluisista jäsenistä aktiivisemmin mukaan toimintaan. Sukuun kuulumisen tunteen arvoa juurien antajana sekä turvan ja lohdun tuojana vaikeina aikoina on aliarvioitu. Usein ajatellaan, että mukaan tapaamisiin kehtaa mennä vain, jos on pärjännyt hyvin elämässä. Uusperheet ja avokumppanit voi tuoda mukaan ilman sen kummempia selityksiä. On myös avartavaa kuulla, että nivelten kolotus tai selkävaivat ovatkin ihan samanlaisia kuin sedillä tai serkuilla eivätkä välttämättä ollenkaan itse huonoilla elämäntavoilla hankittuja vaivoja...

Lopuksi olisi mukava kuulla, mitä muuta kuin sukuseuratyötä teet harrastuksena?

Kuntoilua, kirjoja, kotia ja matkailua harrastan vapaa-aikana. Asumme avopuolisoni **Matin** kanssa Lahden keskustassa vanhassa kivitalossa, jonka satavuotisjuhla vietettiin juuri lokakuussa 2009. Olen ollut viimeiset puolitoista vuotta vetämässä talon historiikkiprojektia, josta tulikin lopulta oikea 144-sivuinen kirja, kun saimme hankkeeseen Suomen kulttuurirahaston tukea. Projektin käynnistyminen sopivasti vuorotteluvapaani aikana, jolloin siihen oli mahdollista käyttää enemmän aikaa. Olen myös mukana Lahden soroptimistiklubin toiminnassa. Soroptimistit ovat naisten Rotary-tyyppinen järjestö, jonka tavoitteena on (suoraan lainattuna soroptimistit.fi -sivulta:) toimia ihmisoikeuksien hyväksi kansainvälisen hyvän tahdon, ymmärtämisen ja ystävyysyden avulla ja edistää erityisesti naisten ja tyttöjen asemaa ja tasa-arvoa sekä toimia rauhan edistämiseksi maailmassa. Se ei ole julkisuudessa kovin tunnettu järjestö vaikka ei mikään salaseura olekaan ja Suomessa on yhteensä noin 1500 jäsentä.

*Haastattelu: Harri Liikanen
Kuvat: Liisa Laihon kokoelmista.*

KORPILAHDEN LIIKASTEN KANTAISÄN JÄLJILLÄ

Korpilahden Liikasten vanhin tunnettu esi-isä **Johan Likander** on salaperäinen tapaus. Kuka hän oli? Mistä hän tuli?

Virallisen lehden edeltäjä, vuonna 1809 perustettu *Åbo Allmänna Tidning* antaa tähän ongelmaan mielenkiintoista ja ehkä ratkaisevaakin valaisua. Kyseisessä lehdessä oli vuonna 1812

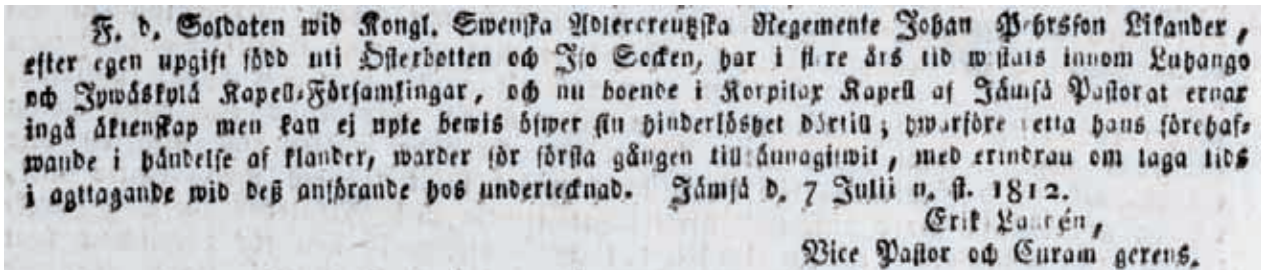
kolmeen kertaan eli 23. heinäkuuta, 1. elokuuta ja 6. elokuuta seuraavansisältöinen ilmoitus Sekalaisia ilmoituksia -otsikon alla:

Kuninkaallisen Ruotsin Adlercreutzin Rykmentin entinen sotilas Johan Pehrinpoika Likander, joka on oman ilmoituksensa mukaan syntynyt Pohjanmaalla ja Iin pitäjässä, on oleskellut useiden vuosien ajan Luhangan ja Jyväskylän kappeliseurakunnan alueella, ja aikoo nyt Jämsän seurakunnan Korpilahden kappelissa asuvana solmia avioliiton muttei pysty todistamaan esteettömyyttään siihen, mistä syystä annetaan moitteiden varalta tämä ilmoitus ensimmäistä kertaa ja muistutetaan moitteiden esittämisestä sopivan ajan kuluessa allekirjoittaneelle.

Jämsä 7. heinäkuuta armon vuonna 1812

Erik Landén

Kirkkoherran apulainen, vt. kirkkoherra

Åbo Allmänna Tidning 23.7.1812

Juho Pekanpoika Likanderin vaiheisiin palataan tarkemmin myöhemmin, lupaailee

Maarit Tillman.

ANAGRAMMIPÄHKINÄN RATKAISU JA UUSI TEHTÄVÄ

Viime numerossa julkaisimme anagrammeja ja lupasimme ratkaisun tähän lehteen. Tässä ne ovat eli anagrammien takaa löytyivät hallituksen jäsenet.

1. Rintamamallit	= Maarit Tillman	4. Aleksin keino	= Esko Liikanen
2. Jakaako leninki	= Jaakko Liikanen	5. Iloa killinen	= Olli Liikanen
3. Kassakriisiluokitus	= Sirkka-Liisa Kuusisto	6. Ihailin kerran	= Harri Liikanen

Anagrammit olivat Maarit Tillmanin käsialaa ja nyt laitamme niitä lisää. Ratkaisut voit tarkistaa seuraavasta Liikaslinkistä. Vihjeeksi voimme antaa sen, että kyseessä ovat henkilöt, jotka löytyvät lehden takasivulta tai sukuhaarojen vastuuhenkilöistä.

1. Neron osake	3. Inkerin palkkio	5. Arkkienkelini
2. Ilmainen katti	4. Timanttien routarinne	6. Likeisin laina

TERVEISIN OUTI

Muistatko, että sukuseuran perustamisvuonna 1985 tuli markkinoille kasetti, jonka kannessa oli nimi "Terveisin Outi". Tässä ei ole vielä mitään uutisen arvoista sukuseuran lehteen, mutta kun sanotaan, että esittäjä on Liikasia, uutinen on mielenkiintoinen. Outi nimittäin on Ristiinan sukuhaa-

raan kuuluva Liikanen. Kasetissa mainitaan esittäjäksi **Outi Simberg**. Äänitteeseen sisältyvät seuraavat 12 kappaletta:
Dolores, Kaukomaan lapsi, Kotiseutu, Kultaiset korvarenkaat, Lapinäidin kehtolaulu, Moskovan valot, Muisto äidistä, Mustalaisviulu, Partisaanivalssi, Pustan sävel, Ruusujen aikaan ja Vielä vähän aikaa.

Outi (nykyisin Lilljegen) esiintyi juhlissamme ainakin Jaalassa 1987 ja kasetteja oli myynnissä yleisölle. Tarkemmin voi tutustua äänitteeseen Internetissä osoitteessa aanitearkisto.fi. Minulla on ilo omistaa tämä kasetti. Ehkä pitäisi siirtää äänitteet CD:lle ennen kasettisoittimien katoamista.

Harri Liikanen

Pirkko Liikanen 22.4.2010:

ALARIK LIIKANEN

neljä vuotta Venäjän ja viisi vuotta Suomen armeijan upseerina 1914 - 1923

Alarik Liikanen

*Karl Liikanen, Alarikin isä,
1841-1911*

*Ilma, o.s. Hagelberg,
Alarikin äiti, 1858 -1923*

Kun ensimmäisen kerran kuulin Suomenlinnan komendantista **Alarik Liikasesta**, en ollut varma, oliko Alarik edes ollut todella olemassa. Hänestä oli todella vaikea löytää tietoa.

Sitten myöhemmin 1970-luvulla minut pyydettiin eräänä jouluna työtoverini kotiin kylään. Siellä perheen isännän äiti, **Rea**, sanoi minulle, että olimme sukulaisia. Hänen isänsä oli nimeltään Alarik Liikanen. Sekä äiti että isä olivat hylänneet Rean jo vastasyntyneenä. Pieni vastasyntynyt vauva oli vain jätetty erään talon eteiseen, josta hänet löydettiin. Talossa asunut perhe kasvatti Rean kuten omat lapsensa. Vasta kasvattivanhempien kuoltua Alarikin tyttärelle selvisi, etteivät kasvattivanhemmat olleetkaan hänen omia vanhempiaan. Alkoi omien vanhempien etsiminen.

Alarikin isä **Karl (Kalle) Liikanen** oli isoisäni isän **Oton** veli. Alarik ja isoisäni **Otto Hjalmar (Jalmari)** olivat serkuksia, ja isäni oli näin ollen Rean pikkuserkku. Liikasten sukuseuran perinnehenkilö **Herman Liikanen** oli taas Alarikin setä, Alarikin isän veli. Siispä Rea ja minä kuulumme samaan Ristiinan Liikasten sukuhaaraan ja olemme sukua keskenämme.

Alarik Liikanen syntyi 5.3.1888 Hirvensalmella, missä sijaitti hänen isänsä tila Samppa. Maakauppiaina toiminut Karl Liikanen muutti perheineen Hausjärveltä (Riihimäeltä) vuonna 1887 Hirvensalmelle. Perhe asui Hirvensalmella aina vuoteen 1899, jolloin Samppa myytiin. Sitten Alarikin äiti, leski Ilma Liikanen o.s. Hagelberg mainitaan Mikkelin kestikievarin pitäjänä (Rytkönen 1912). Alarikin isä Karl oli kuollut vuonna 1911.

Alarik Liikasen syntymäkoti Hirvensalmella. Kuva: Pirkko Liikanen

Sukuseuran perinnehenkilö, vapautustelijana Herman Liikasen kirjeessä (Hirvensalmi 17.4. 1919) kerrotaan Alarik Liikasesta (Allahwerdi 1995), ja Salme Strandman kertoo omista kokemuksistaan Alarik Liikasesta (Liikanen 2002). Varsinaiset tiedot

Alarik Liikasesta löytyivät kuitenkin vasta vuonna 2002 sota-arkistosta Helsingistä (Harri ja Pirkko Liikanen 2002).

Koulutus

Alarik kävi Mikkelin lyseota kolme vuotta ja tuli *ylioppilaaksi* vuonna 1908 Helsingin suomalaisesta yhteiskoulusta. 1909-1910 hän kirjoittautui ylioppilaana Suomen keisarillisen Aleksanterin yliopiston lainopilliseen tiedekuntaan, suoritti vuoden ajan *lainopillisia opintoja* ja liittyi Etelä-suomalaiseen osakuntaan. Alarik hallitsi useita kieliä mm. suomea, ruotsia, venäjää ja saksaa.

Alarik ehti toimia ylioppilaana vuonna 1908 virkamiesharjoittelijana Suomen valtion rautatien liikenneosastolla ja samalla ylimääräisenä läänin kanslistina Mikkelin läänin lääninkansliassa. Suoritettuaan säädetyn Suomen valtion rautatien virkamieheltä vaaditun postivirkamiestutkinnon vuonna 1910, Alarik sai kokemuksia työelämästä *Suomen valtion rautatiellä* ja sittemmin Mikkelin *kaupungin poliisilaitoksella* (1908-1914). Hän hoiti mm. seuraavia virkoja: telegrafisti, kirjuri, läänin kanslisti, lääninrekistraattori,

kirjeasiain rekistraattori. Omasta pyynnöstään Alarik eroaa Suomen valtion rautateiden palveluksesta 20.02.1913. Hän toimii myöhemmin mm. sihteerinä, komissaarina ja poliisimestarina kotikaupunkinsa Mikkelin kaupungin poliisilaitoksessa, josta eroaa omasta pyynnöstään 01.08.1914 samana ajankohtana jolloin hänet otettiin 26-vuotiaana oppilaaksi Jelisavetgradin ratsuväkiopistoon.

Venäläisissä sotakouluissa oli suomalaisille varattu tietty kiintiö eli vapaa-aiikat. Suomesta lähti vapaaehtoisia - sortokaudesta huolimatta vuoden 1914 aikana ja sen jälkeen etsimään yhteiskunnallista nousua, parempaa toimeentuloa, seikkailua tai muista syistä upseerin uraa tavoittelemaan Venäjän eri sotakouluihin (junkkeri/vänrikkikoulu) reilut sata suomalaista.

(<http://www.eskoff.net/suomsoti.htm>)

Sotilasura Venäjän armeijassa (1914 – 1918)

Alarik Liikanen kohosi Venäjän armeijassa nuoremmaksi alipuseeriksi (10.1.1915), vänrikiksi 2. Kuuriinmaalaiseen Henki-Ulaani rykmenttiin (01.02.1915), nuoremmaksi upseeriksi 2. eskadroonaan (12.02.1915), kornetiksi (10.04.1915), luutnantiksi (10.04.1916) ja aliratsumestariksi (10.04.1917). Hän saapui toimivaan armeijaan 10.02.1915 ja sai tähdyshämman taistelussa (26.10.1916). Hän oli virkavapaana sairauden takia 26.10.1916. Alarik erosi Venäjän armeijasta 23.3.1918 ja oli venäläisten bolshevikkien panttivankina ja pääsi vapaaksi Keisarillisen Saksan kenraalikonsulinkonsuliviraston Suomen osaston välityksellä 27.8.1918.

Erityisesti Venäjän armeijalle on tyyppillistä jakaa kunniamerkkejä. Alarik Liikanenkin sai kaikkiaan kuusi kunniamerkkiä: Venäjän armeijan Pyhän Annan ritarikunnan IV luokan merkin päällekirjoituksella "urhoollisuudesta" 29.03.1915, P.Stanislain 3. luokan merkin miekan ja ruusun kera 14.10.1915, P. Annan ritarikunnan III luokan merkin miekan ja ruusun kera 19.12.1915, P. Stanislain 2. luokan merkin miekan ja ruusun kera 26.10.1916, Pyhän Annan Ritarikunnan II luokan merkin miekan ja ruusun

kerä 12.11.1916 ja WI IV merkin 1917.

Pyhän Annan ritarikunnan on perustanut Schlesvig-Holsteinin herttua Kaarle Frederik vuonna 1735 ja *Pyhän Stanislauksen* ritarikunnan Puolan kuningas Stanislaus August vuonna 1765.

Pyhän Stanislauksen kunniamerkki

Samaan aikaan kuin Alarik Liikanen Venäjällä toimi toinenkin suomalainen upseeri, nimittäin **Frans Helminen**. Kenraaliluutnantti Frans Helminen oli Venäjän Pyhän Stanislauksen ritarikunnan 3. luokan ritari miekkojen ja ruusukkeen kera ja Venäjän Pyhän Annan ritarikunnan 3. luokan ritari miekkojen ja ruusukkeen kera. Helminen liittyi Suomen armeijaan 15.4.1918 eli samana vuonna muutamaa kuukautta aikaisemmin kuin Alarik Liikanenkin. (http://www.ilmatorijuntaupseeriyhdistys.fi/2_97/helminen_frans.htm)

Puolan kuningas Stanislaus Augustin perusti 7.5.1765 puolalaisen Pyhän Stanislauksen ritarikunnan. Kun Puola myöhemmin, vuonna 1815 liitettiin Venäjään, liitti Venäjän keisari Aleksanteri I Puolan kapinan jälkeen vuonna 1831 tämän ritarikunnan venäläisten joukkoon *neljänä eri luokkana*. Myöhemmin Nikolai I muutti ohjesääntöjä niin, että luokkia oli vain kolme. III luokka kannettiin rinnassa, II luokka kaulassa ja I luokka oikean olkapään yli kulkevassa nauhassa. Rintatähti, jossa teksti "Preamiando Incitat" (Palkitsemalla kannustaa). Ylemmät I ja II luokka jakaantuivat vielä vuoteen 1874 saakka kahteen asteeseen, jossa ylemmässä oli kruunutunnus. Nämäkin kunniamerkit

voitiin sota-ansioista myöntää kantajalleen myös miekoin varustettuna. Tällöin rinnassa kannettavaan III luokan merkkiin lisättiin myös ruusukkeen nauha

(<http://www.eskoff.net/stanisla.htm>)

Pyhän Annan 3. luokan kunniamerkki

Schlesvig-Holsteinin herttua Kaarle Fredrik perusti 3.3.1735 Pyhän Annan ritarikunnan. Ritarikunta on omistettu herttuan vaimon Annan muistolle. Keisari Pietari III aikana jaettiin tämän ritarikunnan tunnusmerkkejä runsaasti Venäjällä, mutta keisarinna Katariina II ei pitänyt tästä ritarikunnasta ja jakoi tunnuksia harvakseltaan. *Käskykirjeellään 5.4.1797 Paavali I nimitti tämän ritarikunnan venäläiseksi ritarikunnaksi*.

Ritarikunnan tunnukset jakaantuivat kolmeen luokkaan. Ylimmissä luokissa oli koristeina timantteja. Vuonna 1815 lisättiin luokkia neljään. Neljäs luokka tuli kannettavaksi miekan kahvassa ja sen saattoi saada sodassa osoitetusta urhoollisuudesta. Myös miekan väistimeen tuli tällöin teksti "Urhoollisuudesta". Näitä kunniamiekkokoja kutsutaan "Annamiekkokoiksi".

(<http://www.eskoff.net/pyanna.htm>)

Monet venäläiset kunniamerkit antoivat alkuaan perinnöllisen aatelisarvon. Vuodesta 1845 Pyhän Annan ja Pyhän Stanislauksen ritarikuntien kaksi alinta luokkaa (3. ja 4. lk.) eivät enää tuottaneet aatelisarvoa. Mikäli suomalaisille myönnettiin venäläisiä mitaleja, he eivät saaneet kuitenkaan venäläisiä aatelisarvoja. Kunniamerkit osoittivat aina henkilön sosiaalisen arvon, erityisesti Venäjällä. (<http://igs.kirjastot.fi/IGS/kysymykset/haku.aspx?word=Kunniamerkit>)

04.10.1918 Alarik Liikanen solmi avioliiton Pietarissa Venäjän kansalaisen *Kaisa Alexejeffin* kanssa. Avioliitosta ei ole lapsia. Alarik Liikanen otettiin Suomen armeijan palvelukseen 24.10.1918 kolmisen viikkoa avioliitonsa solmimisen jälkeen.

Toiminta Suomen armeijassa (1918 - 1923)

Vajaa kaksi kuukautta Venäjän armeijasta eronsa jälkeen Alarik Liikanen oli Suomen armeijan palveluksessa kapteenin arvolla ja hänet määrättiin rannikkotykköön vt. vanhemmaksi adjutantiksi. Hän toimi armeijassa seuraavissa tehtävissä: Rannikkotykkörykmentin 1:den adjutantina (01.12.1918) ja V patteriston vt. komentajana (12.07.1919). Vajaan neljän kuukauden kuluttua hänet komennettiin hoitamaan Suomenlinnan paikallismajurin, sittemmin komendantin tehtäviä ja olemaan Suomenlinnan paikalliskomppanian päällikkö (01.11.1919).

22.7.1920 - 31.12.1921 Uudenmaanalainen maaherran määräyksestä hän hoiti *opettajan tehtäviä* väliaikaisessa poliisikoulussa Suomenlinnassa. Tämä aikana hän kirjoitti oppikirjan "Ohjeita nuorille upseereille.", joka hyväksyttiin käytettäväksi sotalaitoksessa ja määrättiin Sotaväen päällikön päiväkäskyllä nro 20/21 otettavaksi käytäntöön kaikissa joukko-osastoissa. Hänet komennettiin takaisin *Rannikkotykkörykmenttiin* ja määrättiin Katajaluodon patterin päälliköksi, komennuksella rykmenttiesikuntaan liikkokannallepanoon ja talousasiain järjestelyjä varten (15.12.1921). Myöhemmin hänet määrättiin Rykmentin sota-oikeuden viralliseksi syyttäjäksi (26.09.1922).

Suomenlinnassa vuonna 1919 "*Ohjeita nuorille upseereille*" kirjoitetun teoksen esipuheessa Alarik Liikanen korostaa, kuinka nuoret upseerit saavat päällystöltä tehtäväksi rikos- tai tapaturmatapauksien tutkimuksen. Teos on kirjoitettu kokemattomien upseerien avuksi heidän suorittaessaan tutkimuksia ja laatiessaan tutkimusten raportteja ja tutkintopöytäkirjoja. (Liikanen, 1920.)

Sotilaselämän yleisimmän esiintyvää rikostapauksia ovat seuraavat:

1) sotakuuliaisuuden rikkominen, 2) virkamiehen ja esimiehen loukkaaminen sekä hänen laillisten käskyjensä täyttämättä jättäminen, 3) palvelusvelvollisuuden laiminlyöminen, 4) valtiolle kuuluvien tavarain ja esineiden hävittäminen tai tahallinen rikkominen ja pilaaminen ja 5) hyvien sotilastapojen rikkominen (varkaus, pahoinpitely). Tutkinto- ja kuulustelupöytäkirja toimeenpannaan myös tulipalojen, itsemurhien ja tapaturmien yhteydessä.

Kun käskyn alainen kieltäytyy täyttämästä esimiehensä käskyjä, tällöin hän *rikkoo sotakuuliaisuutta*. Tällöin selvitetään käskyn antotapa (kirjallinen, henkilökohtainen, ymmärsikö asianomainen kenen antamasta käskystä oli kysymys), käskyn laatu (virka- vai yksityisasi), käskyn laiminlyönti (huolimattomuus yms.), kenelle käsky oli annettu.

Virkamiehen *loukkaamistapauksissa* selvitetään, miten ja millä tavoin loukkaaminen tapahtui, kehen loukkaus kohdistui (päivystysupseeri, vahtimies, saattaja, päivystäjä, tupapalvelija jne.), loukkaajan ja loukatun suhde, miten ja millä tavoin käskyä vastustettiin.

Palvelussuhteen laiminlyömisessä selvitetään, johtuiko se ymmärtämättömyydestä (luvatta poistuminen vahvapaikalta, karkaaminen), asianomaisen palvelussuhteen ja omavaltaisen poissaolon kesto, mistä asianomainen karkasi (arestista), ei ole luovuttanut seuraajalleen kruunun omaisuutta, väärä kantelu.

Tapaukset voivat liittyä *valtion tavara- ja esineiden hävittämiseen tai tahalliseen rikkomiseen ja pilaamiseen*, jolloin tutkinnon pitäjä selvittää, kuinka kyseinen esine oli joutunut ko. henkilölle (jokapäiväinen tarve, säilyttäminen, muille annettavaksi annettu), oliko esine rikottu tahallisesti tai tyhmyydessä ja kevytmielisyydessä, onko hävitetyt esineet tilalle annettu toinen vastaava esine.

Hyviä sotilastapoja rikkovat juopumus, sopimaton käytös julkisella paikalla, uhkapeli, rahan tai tavarain lainaaminen alaiselta, äärien kunniamerkkien ja arvomerkkien pitäminen, jotka ovat rankaistavia tekoja.

Hyvän tutkintopöytäkirjan kriteerit. Tutkimuksen tarkoituksena on valaista tapahtunutta rikosta selvittämällä sekä syyllinen että rikoksen kulku. Tutkintopöytäkirjassa todetaan a) onko rikos todellisuudessa tapahtunut, b) jos on, niin missä olosuhteissa se on tehty ja c) onko syyllinen rangaistava kurinpitotietä, vai jätettävä rikos sota-oikeuden tutkittavaksi ja tuomittavaksi. Täydellinen raportti on aina tehtävä mahdollisimman pian, ja sen on oltava lyhyt. Tutkintopöytäkirjassa osoitetaan, että rikos on todella tapahtunut, milloin ja missä se on tapahtunut, todettava rikoksen tekijän joko syyllisyys tai syyttömyys ja kaikki ne tiedot, jotka ovat tarpeellisia rikoksen lopulliselle käsittelylle.

Selvitettäessä rikostapausta Liikanen varoittaa, että usean todistajan lausunnot saattavat olla keskenään hyvinkin ristiriitaisia riippuen mm. sielunlahjoista, näöstä, kuulosta, havaintokyvystä jne. Mikäli toistajien lausunnot pääkohdissa ovat yhdenmukaisia, on niitä pidettävä päätodisteina. Todistajia voidaan myös kuulustella yhtä aikaa. Ristikuulustelussa yleensä löydetään totuus.

Tutkinnon pitäjän on aina tarkoin merkittävä pöytäkirjaan kaikki ne asiat, jotka ovat syytettyä vastaan ja jotka puhuvat hänen puolestaan (Liikanen 1920, 10.) Kaikissa tapauksissa on tutkimuksen toimittajan ponnistettava rikollisen ilmaisemiseksi verksestään. Jos rikoksen tekijöitä on useita, on osoitettava, millainen osuus on kullakin rikosta tehtäessä, kuka on ollut rikoksen keksijä, kuka johtaja, kuka toimeenpanija jne. Tutkintopöytäkirjasta tulee luonnollisesti selvitä, rikollisen ja todistajan täydellinen nimi ja osoite, missä kirjoissa, syntymäaika, ts. kaikki ne tiedot, jotka ovat sotilaskantakirjassa. Jos todistajia on useita, riittää 2-3 todistajan kuulustelun merkitseminen pöytäkirjaan. Pöytäkirjaan merkitään ainoastaan ne kohdat kertomuksesta, jotka koskevat kyseessä olevaa asiaa ja mitä todistaja on itse nähnyt tai kuullut. Todistajan kertomia muilta henkilöiltä kuultuja asioita ei koskaan merkitä pöytäkirjaan.

Tutkimuksen toimeenpaneminen. Asianomistajan tai todistajan kuulustelu toimitetaan aina erikseen ja henkilökohtaisesti. Kutakin kertojaa

pyydetään kertomaan ainoastaan sen, mikä on totta ja minkä kertoja omin silmin on nähnyt ja omin korvin kuulut. Lisäksi muistutetaan valheellisen todistuksen seurauksista (rangaistuksesta). Kuulustelija ei saa koskaan tehdä johdattelevia kysymyksiä "Te ette tietysti tästä asiasta tiedä mitään" tai "Te ette luultavasti ole nähneet koko tapausta." jolloin todistaja ajattelematta mitään vastaa "en mitään" tai "en nähnyt". Kuulustelijan kysymyksiin täytyy voida vastata lyhyesti "kyllä" tai "ei".

Kuulusteltaessa oman joukko-osaston sotilaita, kuulustelu suoritetaan joukko-osaston kansliassa tai kasarmissa. Lupa vieraan joukko-osaston sotilaiden kuulusteluun on pyydetävä siltä päälliköltä, joka määrännyt tutkimuksen toimeenpanon. Kuulustelijan sotilasarvo vaikuttaa siihen, miten kuulusteluun pyydetään saapumaan. Kuulustelijaa alempiarvoisille sotilaille määrätään aika ja paikka, häntä korkeammassa arvossa olevilta kysytään, milloin (ja missä asiassa) kuulusteltavalle sopii. Kuulustelun määränneelle ilmoitetaan taas etukäteen raportilla, jos kuulusteltavat ovat siviilihenkilöitä. Pidätetyt henkilöt kuulustellaan aina joko päävähdissa tai vankilassa.

Tutkintopöytäkirjan kirjoittaminen. Todistajain kertomukset kirjataan pöytäkirjaan todistajan omilla sanoilla. Sen jälkeen, kun asianomaisen kertomus ("näin", "kuulin") on merkitty pöytäkirjaan, luetaan se kokonaisuudessaan alusta loppuun. Tällöin kuulustelun pitäjät ja kertoja vahvistavat, että he ovat ymmärtäneet toisensa ja että kertoja ei voisi väittää myöhemmin, ettei hän tiennyt mitä pöytäkirjaan oli merkitty. Tutkintopöytäkirjaan

kirjataan kertojan arvo ja nimi (sekä suku- että ristimänimet, isän nimi), syntymäaika ja -paikka, asuinpaikka ja kuulustelun ajankohta (aika ja paikka) sekä kuulustelun aika ja paikka, jotta voidaan heti todeta kuinka kauan aikaa on kulunut rikoksen tekemisestä. Kaikki rikoksen todistuskappaleet säilytetään huolellisesti.

Häntä syytettiin erinäisistä virkavirheistä ja tuomittiin päävartioarestiin ja saamaan muistutuksen. Ylisotaoikeus määräsi hänet rankaistavaksi virkavirheistä ja virkavallan ylittämisestä. 26.03.1923 hän sai omasta pyynnöstään eron Suomen armeijasta (Tasavallan Presidentin sotilaskäskey nro 13/23)

Noin kolme kuukautta Alarikin Suomen armeijasta eroamisesta hänen äitinsä, Ilma Selina Liikanen (o.s. Hagelberg) kuoli 06.08.1923. Armeijan jälkeen Alarik Liikanen toimi Helsingin poliisilaitoksen vanhempana kirjuriina.

On muistettava, että Suomen armeijassa oli jo 1920-luvulla alkanut *ns. ryssäviha*, joka kohdistettiin Venäjällä koulutuksensa saaneisiin upseereihin. "Tavallaan von Essenin ja Mannerheimin" syrjäyttäminen vuoden 1921 suojeluskuntaselkkauksessa oli jo 'ryssänupseerien' vastaista kampanjaa. Toteutuihan siinä ryssäkampanjan perusajatus: "Venäjällä palvelleet syrjään ja jääkärit johtoon." (Ahti 1999, 447.) Alarik Liikanenkin oli tällainen Venäjällä koulutuksensa saanut ja siellä ansioitunut upseeri.

Sodan aikana 1941-42 Alarik Liikasen soveliaain sodanaikainen sijoitus oli

suomen, ruotsin, venäjän ja saksankielen taitoisena, kotijoukkojen toimistouseeri, tulkki. Alarik Liikanen kuoli 29.10.1949 Helsingissä.

Painetut lähteet

Ahti, Martti 1999. Ryssänvihassa. Elmo Kaila 1888-1935. Helsinki: WSOY.

Liikanen Alarik 1920. Ohjeita nuorille upseereille tutkimusten toimittamisessa erinäisissä sotilaselämässä yleisemmin esiintyvissä rikosasioissa. Helsinki: Ahjo.

Rytkönen, Aleksanteri 1912. Murto-tietoja Mikkelistä. Suur-Savon kirjapaino O.-y., Mikkeli 1912. s. 112 ja 116-117.

Muut lähteet

Alarik Liikasta koskevat asia-kirjat Sota-arkistossa (Harri Liikanen ja Pirkko Liikanen 20.11.2002)

Allahwerdi, Helena 1995. Vapaustaitelija Herman Liikasen jalanjäljissä. Esitelmä Liikasten sukuseuran tapaa-misessa 21.7.1995 Ristiinassa. (<http://www.liikastensukuseura.fi/juur et.htm>)

<http://igs.kirjastot.fi/iGS/kysymykset/haku.aspx?word=Kunniamerkit>

<http://www.eskoff.net/stanisl a.htm> / <http://www.eskoff.net/pyanna.htm>

Liikanen Pirkko 2002. *Salme Strandmanin* (o.s. Saarenmaa) haastattelu Antti Saarenmaan luona Munkki-vuorella (Helsingissä 13.12.2002. Läsä olivat myös Pekka ja Antti Saarenmaa

PANKKIIRI, DIPLOMAATTI, POLIITIKKO

Tällä otsikolla oli *Erkki Liikasen* haastattelu 10.9.2009 ilmestyneessä Ruotuväessä, joka on puolustusvoimien uutislehti. Esille tulleet asiat näytävät siinä tutuilta, jos on seurannut muitakin tiedotuskanavia. Harvemmin esillä olleista ja ehkä jo unohtuneista asioista mainittakoon muutama. Lehti kertoo, että aikoinaan Erkki on kaikki-

en aikojen nuorimpana kansanedustajaksi valittu henkilö ja että paikka Arkadianmäellä vaikeutti armeijan käymistä, mutta Liikanen onnistui jakaa varusmiespalveluksen suorittaminen kahteen osaan. Hän sai lääkintämiehen koulutuksen Mikkelistä. Lehdessä myös kerrotaan, että puolet

Erkin ajasta vie Suomen pankki ja puolet ajasta Euroopan keskuspankki. Näin emme näekään häntä kesällä Rejsjärvellä, mutta Erkki on luvannut kutsua meidät uudelleen Suomen Pankkiin syksyllä. **Seuraa kotisivujamme, jonne laitamme kutsun, jos suunnitelma toteutuu.**

Harri Liikanen

POHJOIS-SUOMEN LIIKASIA, OSA 2 (OSA 1 NROSSA 1/2009)

Oulujoen Liikasen asukkaat 1830-luvulla

Juho Liikasen, Antonius Karvosen ja Kaarle Bryggmanin perheiden jälkeen Oulujoen Liikaseen muutti Oulunsalosta kunnialautamies (häradsnämde-man) **Matti Heikinpojan** (s. 1792, alun perin nimeltään **Kaakinen**) ja **Liisa Mikontytär Isolan** (s.8.10.1806) perhe. Matti ja Liisa vihittiin Oulunsalossa 8.4.1826, ja heille syntyivät lapset

- **Mikko**, s. 26.10.1826, muutti Haukiputaalle 1855
- **Maria Liisa**, s. 25.1.1829,
- **Priita Kaisa**, s. 9.10.1831, k. 26.10.1832 Oulunsalossa
- **Susanna** 2.10.1833.

Oulussa syntyi vielä 5 lasta, joiden kastemerkinöissä isän sukunimi on **Liikanen**:

- **Matti** 27.2.1837,
- **Heikki** 23.2.1840,
- **Jaakko** 11.3.1843,
- **Priita Kaisa** 19.12.1847 ja
- **Samuel** 13.1.1852, k. 2.6.1852.

Äiti Liisa Mikontytär kuoli mahdollisesti synnytyksen vuoksi 20.3.1852. Matti avioitui toisen kerran **Kreeta Liisa Pikkaraisen** (o.s. **Kauppila**, s. 13.7.1806) kanssa 2.3.1855. Matti hirttäytyi 12.1.1858 ja toinen vaimo Kreeta Liisa kuoli 21.12.1863.

Matti **Matinpoika Liikanen** (s.27.2.1837) avioitui Ylikiimingistä kotoisin olleen 14.11.1837 syntyneen **Priita Kaisa Pelkosen** kanssa 26.6.1864. Matti, joka oli renki, kuoli 16.2.1866. Matin veli Heikki vihittiin **Eeva Alatalon** (s. 6.3.1843) kanssa. Heidän lapsiaan olivat **Maria Liisa** (s. 13.8.1869, muutti Liminkaan 1898), **Karl Henrik** (s. 30.11.1870, k. 18.2.1871), **Kaisa Sofia** (s. 18.1.1872, k. 10.5.1872), **Johanna Sofia** (s. 1.3.1873, k. 3.12.1875), **Eeva Kaisa** (s. 24.3.1875, k. 30.11.1875), **Johanna Kristiina** (s. 14.10.1876, k. piene-

nä), **Heikki** (s. 10.6.1878) ja **Martta Sofia** (s. 24.2.1887). Kolmas veli Jaakko avioitui Limingasta kotoisin olleen **Anna Priita Rasilan** (s. 7.9.1839) kanssa 28.12.1870. Jaakko kuoli 27.2.1877.

Liikasen talon uudeksi isännäksi tuli 1861 Haukiputaalta **Heikki Matinpoika Niemelä** (s. 11.2.1836), jonka puoliso oli **Kreeta Kustaava Pikkarainen** (s. 1.12.1840). Uusi isäntä kuoli pian taloon tulonsa jälkeen 9.10.1864. Heikin ja Kreeta Kustaavan lapsia olivat

- **Juho**, s. 28.6.1860
- **Maria Liisa**, s. 19.2.1862, muutti 1892 Oulun kaupunkiin, tuomiokirkkoseurakunnan rippikirjan mukaan 1889
- **Heikki** (s. 2.11.1864).

Kreeta Kustaavalle syntyi 3 aviotonta lasta, **Anna Kreeta** 3.11.1867, **Kreeta Sofia** 29.3.1874 (k. 17.2.1875) ja **Jaakko** s. 25.7.1877, joiden sukunimeksi merkittiin talon mukaan Liikanen. Jaakko avioitui Puolangalta tulleen 27.5.1881 syntyneen **Kaisa Liisa Juntusen** kanssa. Jaakon sukunimenä on Liikanen eli Manninen. Manninen oli Jaakon äidin toisen puolison sukunimi.

Heikki Niemelän eli Liikasen poika Juho Liikanen (s. 1860) vihittiin Iistä tulleen **Maria Kaisa Juusontytär Kurtin** (s. 3.6.1865 Iissä) kanssa 17.11.1893. Heille syntyivät lapset **Fanny Maria** 31.8.1894 ja kaksostytöt **Olga Katariina** ja **Johanna** 21.1.1897, joista Johanna menehtyi 21.3.1897. Juhon veli Heikki avioitui **Matilda Vilhelmina Pekkalan**, s. 11.2.1871, kanssa 9.11.1890 Oulun kaupungissa. Heikille ja Matildalle syntyivät ainakin lapset **Mathilda Irene** 26.12.1891, **Ida Maria** 4.6.1894, **Johan Henrik** 15.12.1896 ja **Yrjö Antti** 22.4.1899.

Talon omistajaksi tuli Heikki Niemelän jälkeen Iin Kellon kylästä kotoisin oleva Juho Peltola. Kirkonkirjoissa ei taloon ole merkitty asukkaita, mutta aiemmin mainitut asukkaat saattoivat asua talossa siitä huolimatta, että heidät kirjattiin itselliseksi.

Muita Oulun Liikasia

Oulussa asuivat myös Pudasjärven vanhaan sukuhaaraan kuuluneet **Anna Heikintytär Liikanen** (s. 6.4.1721, vihitty renki **Paavo Mildin** kanssa 25.1.1747), **Matti Heikinpoika Liikanen** (s. 5.9.1724, k. 25.3.1768) ja **Heikki Tuomaanpoika Liikanen** (s. 15.5.1764, muutti 1782 Pudasjärveltä). Annan veli Matti Heikinpoika Liikanen vihittiin **Maria Eskontytär Halosen** (s. 12.11.1721 Haukipudas, Kello, k. 18.10.1793 Haukipudas, Kello) kanssa 25.11.1750. Heille syntyivät lapset **Priita** (s. 14.11.1754) Heikki (s.29.11.1757) ja **Maria** (s. 1764). Heidän lapsensa oli todennäköisesti Haukiputaalla kastettu oululaisen rengin Matti Heikinpoika Liikasen ja tämän vaimon Marian tytär **Margareta** (s. 5.1.1751, k. 27.7.1751 Haukipudas). Heikki Matinpoika Liikanen oli renkinä Kempeleessä, jossa hän haavoittui pahasti tappelussa 1781. Kempeleestä Heikki palasi Oulujoelle Haukiputaan kautta 1783. Heikistä tuli reservisotilas ja hän asui Jaakolassa, jossa kuoli 19.7.1785. Maria avioitui 19.12.1784 Haukiputaalla **Matti Antinpoika Torvelan** (s. 24.5.1758, k. 28.7.1834) kanssa ja parille syntyi kymmenen lasta Haukiputaan (kirkonkylän) Torvelassa. Priita Matintytär Liikanen avioitui Ouluun vuoden 1780 paikkeilla. Pudasjärven sukuhaaraan kuuluivat myös Oulussa asuneet:

Elsa Liikanen, s. 11.11.1821 Pudasjärvi, tuli 1843 Ouluun, josta muutti 1855 Helsinkiin. Hänellä oli avioton tytär **Elsa Elfrida** (s.15.4.1850). Helsinkiä koskeva muuttomerkintä on saattaa tarkoittaa vain Elsan tytärtä, joka löytyy Helsingin rippikirjasta. Nimeä Elisabet käyttävä tytär on Helsingin jakamattoman seurakunnan rippikirjan mukaan tullut Oulusta 1868. Elisabet, joka asui Karl Holmin talossa piikana, muutti Helsingistä Kuopioon vuonna 1873. Kuopiosta Elisabet Liikanen muutti takaisin Helsinkiin 10.3.1885.

Kreeta Hedvig Liikanen, s. 2.2.1859, ja **Priita Kaisa Liikanen**, s. 4.4.1863, tulivat Muhokselta 1877 - 1878 ja avioituivat Oulun kaupungissa. Kreeta Hedvig muutti puolisoineen 1888 Oulun maaseurakuntaan eli Oulujoelle

ja Priita Kaisa 1891 Kemiin. Kreetta Hedvig ja **Frans Amandanpoika Pyrrö** saivat Oulujoella 7 lasta. Perhe muutti Oulun kaupunkiin 5.2.1900. Priita Kaisa ja työmies **Jaakko Es-konpoika Räisänen** saivat Oulujoella asuessaan 2 lasta ja Kemissä syntyi vuoteen 1900 mennessä neljä lasta lisää.

Matti Heikinpoika Liikanen (s. 25.5.1834 Pudasjärvi) ja hänen toinen vaimonsa **Priita Paavola** (s. 18.1.1822 Utajärvi, k. 9.10.1887 Oulu), jotka muuttivat Utajärven Kurimosta vuonna 1885 Oulun kaupunkiin. Matin ensimmäinen vaimo **Kreetta Heikintytär** oli kuollut Kurimossa 10.8.1866. Jäätyään Oulussa toistamiseen leskeksi Matti avioitui **Johanna Turakan** (s. 2.9.1850 Haapavesi) kanssa. Heille syntyi poika **Emil Evert** 8.3.1893. Perhe muutti Oulujoelle, jossa Matti kuoli 7.7.1899. Myös Matin ensimmäisestä avioliitosta syntynyt poika **Heikki Matinpoika Liikanen** (s. 12.3.1857) ja tämän vaimo **Elsa Priita Juhontytär Nurro** (s. 18.11.1864 Puolangalla) muuttivat Oulun kaupunkiin, muuttopäivä oli 6.4.1893. Oulusta Heikki ja Elsa muuttivat hyvin pian Kemiin, jossa Elsa kuoli 26.9.1894. Heikillä ja Elsa Priitalla oli ollut epäonnea, sillä heidän 4 lastaan kuolivat nuorina. Lapset olivat **Hilda Maria** (s. 21.5.1885 Utajärvellä, k. 14.6.1886 Utajärvellä), **Matti** (s. 19.4.1887 Utajärvellä, k. 23.11.1892 Oulussa), **Hilma Hedvig Elisabet** (s. 13.2.1889 Utajärvellä, k. 23.12.1889 Utajärvellä) ja **Johanna Sofia** (s. 3.4.1891 Oulussa, k. 9.4.1891 Utajärvellä). Heikki avioitui uudestaan Anna Miina Pekantytär Lepistön kanssa Kemissä 1898.

Kaisa Heikintytär Liikanen (s.2.6.1831 Pudasjärvi) tuli Kiimingistä Ouluun 1850-luvulla. Hän sai muuttokirjan Helsinkiin 1859, mutta ei luultavasti muuttanut sinne, sillä sai myöhemmin muuttokirjan Venäjälle, jonka ilmeisesti palautti. Kaisan isä oli Heikki Kämäräinen, jonka äiti oli Pudasjärven sukuhaaraan kuulunut 18.7.1759 syntynyt Priita Liikanen. Kaisa muutti Pietariin 25.5.1869. Siellä hän avioitui pronssityöläisen Leppävirralla 1820 syntyneen Johan Tarvaisen kanssa 7.2.1871. Avioliitto jäi lyhyeksi, sillä Kaisa kuoli 29.9.1872. Myös Kaisan veli Jaakko (s. 7.5.1826) käyttää sukunimenä Liikasta. Jaakko muutti

Pudasjärveltä Haukiputaalle 1883. Jaakosta lisää Haukiputaan yhteydessä.

Oulujoelle muutti 1740-luvulla silloin Haukiputaaseen kuuluneesta Kiimingistä entinen sotilas **Matti Krants** eli **Liikanen** ja tämän vaimo **Vappu**. Mahdollisesti kyseessä on Ala-Kiimingissä 3.11.1725 vihityt **Matti Simonpoika Liikanen** ja **Vappu Matintytär**. Matti Simonpoika voi olla myöhemmin Haukiputaan kohdalla mainitun **Heikki Tuomaanpoika Liikasen** (k. 1688) jälkeläisiä.

Haukipudas

Aiemmin Oulujoen kohdalla mainittu **Mikko Matinpoika Liikanen** (s. 26.10.1826 Oulunsalossa, k.3.12.1887) meni Haukiputaalla naimisiin **Susanna Iisakintytär Lapinkankaan** (s. 1837, k. 8.9.1892) kanssa. Heille syntyivät lapset:

- **Matti**, s. n. 1854, k. 13.12.1855
- **Anna Liisa**, s. 19.6.1857
- **Maria Susanna**, s. 10(?)..2.1860, k. 13.7.1860
- **Juho Eskil**, s. 24.6.1861
- **Jaakko**, s. 10.6.1864,
- **Sanna Maria**, s. 23.6.1867
- **Matti Iisakki**, s. 19.12.1870
- **Ida**, s. 6.9.1873
- **Lilja (Lilia) Amanda**, s. 24.1.1875.

Anna Liisa avioitui 21.2.1877 Eteläkellon kylän nro 55:ssä asuneen **Erkki Antinpoika Kylmäniemen** (s. 21.9.1855) kanssa. Heidän lapsiaan olivat **Maria Susanna**, s. 18.2.1878, **Anna Elisabet**, s. 2.5.1880, **Ida**, s. 20.2.1882 ja **Kaisa Johanna**, s. 15.5.1884. Juho Eskil Liikanen, s. 24.6.1861, muutti Oulun kaupunkiin. Hänet vihittiin Kemissä **Elsa Kreetta Pörhölän**, s. 9.1.1868, kanssa. He muuttivat Kemiin 1890. Heidän lapsiaan olivat ainakin **Aale Johannes** (s. 15.5.1889),

Juho Jaakko (s. 21.11.1890, k. 6.9.1891), **Jaakko Henrik** (s. 6.1.1893, k. 26.4.1896), **Olga Mariana** (s. 30.4.1895, k. 27.9.1895), **Nanni Martta** (s. 15.4.1899, k. 9.1.1900) ja **Lilja Amanda** (s. 12.9.1900). Juho Eskilin sisko **Sanna Maria Liikanen**, s. 23.6.1867, muutti Haukiputaalta Ouluun 1886 ja sieltä edelleen Helsinkiin 18.6.1890.

Mikko Matinpoika Liikasen sisko Maria Liisa (s. 1829) muutti Haukiputaalle 1848, jossa avioitui talollisen pojan **Mikko Mikonpoika Sarkkisen** (s. 21.3.1826, k.21.8.1877) kanssa. Vihkipäivä on epävarma, koska vihkiminen on Oulun vihittyjen luettelon mukaan tapahtunut 21.1.1848 ja Haukiputaan vastaavan luettelon mukaan 2.6.1848. Maria Liisa kuoli Haukiputaalla 20.8.1878. Maria Liisalla ja Mikolla olivat lapset **Maria Liisa** (s. 4.4.1849), **Mikko** (s. 3.2.1851), **Juho Pekka** (s. 9.3.1854, k. 16.4.1854), **Heikki** (s. 20.4.1855), **Anna Kreetta** (s. 29.11.1857), **Priita Sofia** (s. 27.8.1861), **Kaisa Emilia** (s. 23.10.1865), **Jaakko Joel** (s. 2.8.1869) ja **Susanna** (s. 16.7.1872). Perhe asui itsellisinä Haukiputaalla. Haukiputaalla asui mökkiläisenä jonkulaisen Priita Liikasen pojanpoika **Jaakko Heikinpoika Liikanen**, s. 7.5.1826, joka vaihtoi vuonna 1850 sukunimensä Kämäräisestä Liikaseksi. Jaakko Heikinpojan isä oli Heikki Jaakonpoika Kämäräinen (s. 21.4.1786, k. 1858 Pudasjärvi). Jaakon vaimo oli alakiiminkiläinen **Reeta Pekantytär Runtti**, s. 6.12.1831, k. halvaukseen 20.12.1899. Haukiputaalla asuivat myös Heidän poikansa Jaakko, s. 10.8.1856, ja **Jeremias**, s. 23.6.1869. Jaakko Heikinpoika muutti Haukiputaalle 1883 Pudasjärveltä. Perheen lapsista 8 oli kuollut Pudasjärvellä. **Jaakko Jaakonpoika Liikanen**, hukkuu vaivashoitolaisena 31.7.1896. Hän oli avioitunut kiiminkiläisen **Anna Mikkosen**, s. 8.6.1843, kanssa. Jaakon ja Annan lapsia olivat **Kalle Jaakko**, s. 14.3.1884 ja **Helena Sohvia**, s. 22.1.1887. Jeremias Jaakonpoika Liikanen oli kahdesti naimisissa, ensimmäinen vaimo oli **Kaisa Sohvia Juhontytär Hekkala** (s. 16.9.1864 Kiiminki, k. 17.3.1890 Haukipudas, vihitty 17.10.1889) ja toinen Sohvia Antintytär Talkkunamaa (s. 8.6.1868 Kiiminki).

Jeremiaan lapsia olivat ainakin **Juhani** (s. 14.3.1890, k. 14.3.1890 2 tunnin ikäisenä), **Helmi Maria** (s. 1.10.1894, k. 21.1.1897), **Hilma Pauliina** (s. 22.4.1896), **Juho Jaakko** (s. 15.8.1897) ja **Jenny Maria** (s. 16.9.1900).

Haukiputaalla asui myös Pudasjärven sukuhaaraan kuuluva piika **Anna Kustaava Vapuntytär Liikanen** (s. 3.2.1821), joka muutti Pudasjärveltä Haukiputaalle 25.2.1850. Haukiputaalla asui lisäksi piika **Magdalena Laurintytär Liikanen** (s. 20.11.1810 Pudasjärvi), joka ei kuulune Pudasjärven vanhaan Liikasen sukuun, sillä hänen kastemerkinnässään isän sukunimi on Siira.

Pudasjärven vanhaan Liikasen sukuun saattaa kuulua Haukiputaan haudattujen luettelossa 23.12.1688 mainittu **Heikki Tuomaanpoika Liikanen**. Kuolinmerkinnässä mainitaan Pudasjärvi. Ikämerkinnän mukaan hän oli 60 vuoden ja 6 kuukauden ikäinen, joten hän on syntynyt kesällä 1628. Hän lienee sama Heikki Tuomaanpoika Liikanen, joka riiteli Pudasjärvellä perinnöstä 1673. Heikin lapsia olivat ilmeisesti Haukiputaalla 18.3.1687 vihityt **Kaisa Heikintytär** (puoliso **Matti Isakinpoika Ervasti**) ja **Vappu Heikintytär** (puoliso **Erkki Heikinpoika Parkkinen**) ja Haukiputaan Ala-Kiimingissä 3.2.1684 vihitty **Juho Heikinpoika Liikanen**, jonka puoliso oli kirkonkylästä kotoisin ollut **Kaisa Matintytär Torvela**. Juhon veli oli mahdollisesti **Niilo Heikinpoika**, joka avioitui 25.1.1692 **Priita Matintytär Torvelan** kanssa. Juholle ja Kaisalle syntyivät ainakin lapset **Anna** (s. 15.7.1685), **Priita** (s. 24.2.1687), **Matti** (s. 25.2.1689) ja yksi, jonka nimeä ei mainita syntyneiden luettelossa 3.2.1691. Matti (s. 1689, haudattu 20.5.1739) avioitui 18.9.1721 **Dorothea Jaakontytär Luukisen** (s. kesäkuussa 1695, k. 2.1.1762) kanssa. Heidän lapsiaan olivat 16.9.1722 syntynyt **Matti**, 25.4.1727 syntynyt **Heikki** ja 13.12.1729 syntynyt **Juho**. Matti Matinpojan puoliso oli huhtikuussa 1722 syntynyt **Kaisa Eskontytär** (k. 5.10.1764 kuumetautiin). Matti ja Kaisa vihittiin vuoden 1745 paikkeilla. Matti vihittiin uuteen avioliittoon **Margeta Tuomaantytären**

(s. syyskuussa 1722) kanssa. Matti Juhonpoika jälkeläisineen asui Ala-Kiimingin kylän Laurilassa, ja perheenjäsenten sukunimenä esiintyy pääsääntöisesti Laurila, mutta myös nimi Liikanen on satunnaisesti käytössä. Matti Matinpojalle ja Kaisa Eskontytarelle syntyivät lapset **Matti** 24.12.1748 (k. 24.12.1749), **Pekka** 5.3.1750, **Matti** 22.9.1754, **Maria** 8.5.1757, **Dorothea** 30.4.1759 ja **Liisa** 24.2.1760.

Oulunsalo

Pudasjärvellä vihittiin 10.7.1713 Pudasjärven vanhaan Liikasen sukuun kuulunut piika **Susanna Joosepintytär Liikanen** kuusamolaisen **Olli Ollinpoika Haatajan** kanssa. Susanna syntymävuosi on Pudasjärven kirkonkirjojen mukaan 1691. Susanna ja Olli Haataja asuivat Oulujoella, josta he 1723 ovat muuttaneet Oulunsaloon. Oulunsalossa asui 1730-luvulla **Olli Kosunen**, jonka vaimo oli Susanna Joosepintytär Liikanen. Heillä oli ainakin 5 lasta: **Priita** (s. 31.10.1724) **Susanna** (s. 12.1.1727), **Sakari** (s. 2.5.1728), **Klaara** (s.10.2.1731) ja **Margeta** (kastettu 5.12.1733). Ilmeisesti Olli Haataja on Oulunsalossa ottanut talon mukaan nimen Kosunen. Olli Kosunen haudattiin 8.5.1736. Ikämerkinnän mukaan hän oli syntynyt n. 1693. Susanna-vaimo kuoli 9.9.1742. Hänen kuolinmerkinnässään iäksi on ilmoitettu 60 vuotta, mikä lienee jonkin verran liian suuri.

Kalajoki

Pudasjärveltä muutti Kalajoelle **Peata Heikintytär Liikanen** (s. 26.9.1779). Hänet vihittiin 3.10.1787 syntyneen rengin **Erkki Ollinpoika Prittisen** kanssa 20.12.1810. He asuivat Metsäkylässä. Perheeseen syntyi 5 lasta, **Anna Kustaava** 9.3.1811, **Olli** 25.9.1812 (k. 2.1.1819), **Susanna Peata** 30.5.1813, **Priita Liisa** 5.8.1815 ja **Erkki** 4.11.1820. Peata kuoli 28.1.1823 Kalajoella.

Muhos

Muhoksen kastettujen luettelossa mainitaan **Pekka Liikaselle** ja tämän puolisolalle **Liisa Nurrolle** syntyneen pojat **Elias** (26.2.1722) ja **Pekka** (5.4.1724). Perheessä on myös ollut tytär **Kaisa**, joka muutti Oulunsaloon

vuoden 1748 paikkeilla. Lisäksi perheessä saattoi olla myös tytär **Anna**. Mahdollisesti Pekka-isä kuoli 1732 Paltamossa, jossa hän asui itsellisenä Venetheiton kylässä vaimonsa kanssa. Elias löytyy yksin ("pojken Elias Liikanen") Muhoksen rippikirjasta 1733–1740. Hän asuu Ahmaksen kylässä Kolehmaisen talossa. Myös seuraavassa rippikirjassa Elias mainitaan Kolehmaisen talon yhteydessä (renkinä) ja samalle sivulle on merkitty sisko Kaisa. Elias perusti 1750-luvun lopulla Kylmälän kylään Teiriojan talon, jossa asui myös veli Pekka perheineen. Elias avioitui 1.11.1772 **Helena (Helga) Lasintytär Kekosen** ("Keotar") kanssa. Vaimo oli syntynyt 17.2.1733. Eliakselle ja Helenalle syntyi 27.12.1773 poika **Elias**, joka kuoli jo 9.10.1779. Isä-Elias kuoli vanhuuteen 27.10.1790. Eliaksen veli Pekka mainitaan ensimmäisen kerran Muhoksen rippikirjassa 1741–1749, jonka mukaan hän asui Ahmaksen kylässä. Pekka vihittiin 25.1.1754 **Priita Oikarisen** kanssa, joka oli syntynyt Venäjällä 18.4.1730 ja kastettu Muhoksella 1732. Pekalle ja Priitalle syntyivät lapset **Pekka** 13.10.1754, **Liisa** 1758, **Margeta** 13.3.1759, **Priita** 3.8.1762 ja **Kaisa** 13.5.1764. Vanhemmat Pekka ja Priita kuolivat vuonna 1771, Priita pistoksiin (styng) 24.4. ja Pekka 31.5. kuumeeseen. Pekan tyttarelle Kaisalle syntyi 14.1.1803 Temmeksessä avioton tytär **Maria**, joka kuoli 1.7.1803. Kaisa kuoli Temmeksessä keuhkotautiin 41-vuotiaana 30.10.1805. Priita avioitui Temmeksessä **Abraham Wares**-nimisen rengin kanssa 19.11.1797. Pariskunta asui 1810- ja 1820-luvuilla Muhoksen Laitasaaren Vänntilässä, jossa Priita kuoli 6.6.1826. Vuosien 1733–1740 rippikirjassa mainitaan Ahmaksen kylässä Kolehmaisessa asuvan myös **Anna Liikanen**-nimisen tytön, joka muutti Lotvosen taloon Muhoksen (kirkon)kylään. Seuraavassa rippikirjassa (1741–1749) mainitaan myös tyttö **Anna Liikanen**, joka kuoli 1745 ja leski **Liisa Liikanen** (voiko olla Pekka Liikasen leski?). Anna asui Muhos-kylässä ja Liisa Ahmaksessa.

Olli Liikanen

ANU LAHTINEN SUKUTUTKIMUSSEURAN PUHEENJOHTAJAKSI

Suomen Sukututkimusseuran uudeksi puheenjohtajaksi on valittu, filosofian tohtori **Anu Lahtinen**, 35, Hyvinkäältä. Hän on seuran 93-vuotisen historian toinen naispuolinen puheenjohtaja.

Lahtinen on historian tutkija ja Turun yliopiston Suomen historian dosentti. Lahtisen erityisaloja ovat Pohjolan myöhäiskeskiaika ja 1500-luku, kulttuuri- ja sosiaalhistoria. Hän on myös kirjoittanut historianoppikirjoja sekä yleistajuisia historiateoksia kuten Skandaali! Historian parhaat lööpit (2006) sekä Pohjolan prinsessat (2009).

Suomen Sukututkimusseuraan kuuluu yli 6 000 jäsentä. Se julkaisee muun muassa tieteellistä aikakauskirjaa Genos. Liikasten sukuseura ry on yksi sen jäsenistä.

ARI LIIKANEN KURINPITOASIAMIEHENÄ

Ari Liikainen

Hieraisin silmiä, kun luin helmikuussa Helsingin seurakuntayhtymän Kirkko ja Kaupunki- lehdestä, että Mikkelin kaupunginlakimies, varatuomari Ari Liikainen, josta kirjoitimme numerossa 2/2008, toimii myös kurinpitoasiamiehenä. Tarkemmin sanottuna hän toimii Espoon, Helsingin, Kuopion ja Mikkelin hiippakuntien ja Turun arkkihiippakunnan sivutoimisena kurinpitoasiamiehenä.

Kirkon kurinpitoasioita tulee hänen käsiteltäväkseen kahdesta viiteen kappaletta vuodessa. Tuomiokapitulit kääntyvät kurinpitoasiamiehen puoleen lähinnä viranhaltijoista tuomio-

kapituliin tehtyjen kanteluiden johdosta. Aiheina voivat olla esimerkiksi alkoholin käyttö, työyhteisöongelmat ja naispappeuskiistat. Kaikki riita-asiat eivät tule Arin pöydälle ja vaikka viranhaltija saisi kurinpitorangeistuksen, hän ei ole syyllistynyt rikokseen. Toivotamme Arille menestystä tässä vaativassa tehtävässä ja toivokaamme, että juttuja tulee käsittelyyn vähän.

Harri Liikainen

Lähde: Kirkko ja Kaupunki 5/2010

ILKKA LIIKANEN PESSINÄ

Wikipediasta voidaan lukea, että Pessi ja Illusia on **Yrjö Kokon** kirjoittama satu. Pessi-peikko ja Illusia-keiju saivat alkunsa jatkosodan aikana rintamalla, kun Kokko laati lapsilleen joululehteä. Vuonna 1944 julkaistun kirjan kuvituksena on Kokon ottamia luontokuvia. Teos on käännetty useille kielille ja siitä on otettu lukuisia uusintapainoksia. Vuoden 2001 painoksessa valokuvat on korvattu **Kristina Segercrantz**in piirroksilla. Pessistä ja Illusiasta on tehty baletti, näytelmiä, elokuva ja Japanissa myös sarjakuva.

Alun perin Kokko suuntasi teoksen lähinnä aikuisille. Kokko muokkasi siitä lapsille tarkoitetun version vuonna 1963.

Vuonna 1954 valmistui **Jack Witiikan** fantasiaelokuva Pessi ja Illusia, joka pohjautui **Ahti Sonnisen** Yrjö Kokon tekstien pohjalta säveltämään satubalettiin. Pääosissa olivat **Doris Laine** ja **Heikki Värtsi**.

Heikki Partanen ohjasi Pessi ja Illusia -kirjan pohjalta kokoillan elokuvan, joka sai ensi-iltansa vuonna 1984. Elokuva esitettiin 1980-luvulla laajasti kouluissa, joten elokuva on tuttu suurelle osalle 1970-luvulla syntyneistä suomalaisista. Elokuva sai viisi suomalaisen elokuvan tunnustus-palkintoa Jussia. Elokuva on esitetty useasti myös kotimaisessa televisiossa.

Nimirooleja esittävät lapsinäyttelijät **Sami Kangas** ja **Annu Marttila**, muissa rooleissa nähdään mm. **Eija Ahvo**, **Raimo Grönberg** ja **Jorma Uotinen**.

Tarinasta on tehty myös kahden tunnin balettiversio.

Internetistä löytyy myös vielä tieto, että televisioon tehtiin 1965 satunäytelmä Pessi ja Illusia. Siinä esiintyi 1960-luvun legendaarinen lapsiteatteri. Pessinä esiintyi **Ilkka Liikainen** ja Illusiana **Aila Kaihlanen**. Näytelmän ohjasi Raili Rusto. Näytelmä esitettiin toukokuussa 2009 televisiossa ja edellisestä esityksestä oli ehtinyt kulu- maan 36 vuotta. Ilkka kuuluu Ristinanan sukuhaaraan.

Harri Liikainen

LIIKASIA 4H-KERHOSSA

Reisjärvi- lehdessä oli 17.3.2010 kirjoitus Reisjärven 4H-yhdistyksen historiasta, kun yhdistys täytti 80 vuotta. Tekstissä vilisi myös nimi **Liikainen** ja eihän se yllätys ollut, sillä Liikainen on ollut tuttu nimi Reisjärvellä.

Ensimmäisessä säilyneessä toimintakertomuksessa vuodelta 1932 todetaan mm, että parhaan sadon olivat saaneet kasvatetuksi **Uuno Liikainen**, **Jussi Lepistö** ja **Ville Vedenpää**. Uuno Liikainen oli kasvattanut 18 neliön alalla 18 kg porkkanoita, Jussi 30 neliön alalla 201 kg ja Ville 63 neliön alalla 166 kiloa. Kyseisenä vuonna Uuno oli iältään 12 vuotta, Jussi 14 ja Ville 18.

Vuoden 1936 toimintakertomuksesta ilmenee, että kesä oli suotuisa kurkkujen viljelylle ja sadoksi kerholaiset saivat 30 tynnyrillistä kurkkuja. Kun tynnyrissä oli kurkkuja 35 kiloa, kokonaissato oli siten 1050 kiloa. Kun samalla katsoo, kuka oli kerhoneuvojana milloinkin, voidaan nähdä, että **Otto Liikainen** toimi kerhoneuvojana 1935-1936.

Kirjoituksesta löytyy vielä kolmaskin Liikainen, sillä kerhoneuvojana toimi myös **Ilta Liikainen**. Hänen toimintavuodet olivat 1960, 1962 ja 1978 - 1994. Samalla voidaan todeta, ettei kukaan ole tähän mennessä toiminut pidempää aikaa tässä tehtävässä. Mutta tässä ei vielä ole kaikki Liikaset, sillä 1995 neuvoja oli Minna Aho ja hänhän on ”naamioitunut” Liikainen.

Lopuksi kerrottakoon vielä keitä ovat nämä tekstissä mainitut Liikaset. Uuno ja Otto ovat veljeksiä ja Ilta heidän veljensä Arvin tytär. Minnan isoäiti oli Uunon, Oton ja Arvin sisar Hilja.

Harri Otonpoika Liikainen

JAAKKO HALONEN VOITTOON

Reisjärvi-lehti tiesi kertoa, että **Jaakko Halonen** Reisjärveltä on voittanut sarjassa M16 hiihdon Keskipohtjanmaa-Cupin voittamalla kaikki kolme kilpailua. Jaakko edustaa Reisjärven Pilkkettä ja Kangasniemen sukuhaaraa. Jaakon vanhemmat ovat **Kirsi ja Jyrki Halonen** ja Jyrki polveutuu **Elina Liikasesta**, joka muutti Reisjärvelle Mikkelistä **Kalle Puurulan** vaimoksi. Onnea Jaakolle voiton johdosta, ja odotamme tietysti uusia rai-voisia suorituksia.

Harri Liikanen

JL-LASI LOPETTA

Jaakko Liikaselta saadun tiedon mukaan hän joutuu terveydellisistä syistä johtuen luopumaan lasirytyksestään Riihimäellä. Tämän hetkisen suunnitelman mukaan ovet sulkeutuvat kesäkuun lopussa. Yritykselle haetaan jatkajaa.

Jaakosta olemme kirjoittaneet Liikaslinkissä aikaisemminkin. Numerossa 2/2000 löytyy kirjoitus "Lasinpuhalta

ja Jaakko Liikanen – Kuusamon Liikasten sukuhaaran yrittäjä". Viimeksi oli uutinen, kun Jaakko sai Ornamopallon 23.9.2005. Vuoden Liikaseksi hänet nimettiin vuonna 2002 ja silloin kotisivuillemme päivitettiin hänestä tehty esittely ja sieltä sen voi katsoa vieläkin. Kuten hyvin tiedetään, hän on sukuseuramme varaesimies. Hän toimii oman sukuhaaran eli Kuusamon sukuhaaran vastuuhenkilönä.

Jaakko esitteli työtään hallitukselle 2008. Kuva Heikki Liikanen

Jaakon tekemiä lasiesineitä on ollut myös sukuseuran myynnissä. Suku-seura haluaa kiittää Jaakkoa saamas-

taan tuesta ja toivottaa onnistunutta siirtymistä eläkkeelle. Toivomme samalla, että hän jatkaa sukuseuran toiminnassa kuten tähänkin asti.

Yrityksen kotisivuilta nappasimme seuraavat tiedot.

Henkilötietoja:

- Syntynyt Kuusamossa 30.3.1949
- Valmistunut Riihimäen ammattikoulun lasilinjalta 1967

Työpaikat:

- Riihimäen lasi 1967-1976
- Humppilan lasi 1977
- Studiolasi 1977-1986
- Napapiirin lasi 1986
- Jussis Keramik 1987-1993
- Art Glass-Team 1993

Opetustehtävät:

- Taideteollinen korkeakoulu 1993
- Hämeen ammattikorkeakoulu 1994

Harri Liikanen

LIIKASTEN SUKUHAARAT JA NIIDEN VASTUUHENKILÖT 8.11.2008-

Sukuhaara (lyhenne)	Lähtöhenkilö	Vastuuhenkilö (at) tarkoittaa @- merkkiä
Kangasniemen (Ka)	Pekka Liikanen s. 1600-luku	Matti Liikanen (Ka), ks. rahastonhoitaja
Ristiinan (Ri)	Antti Liikanen s. n 1625	Pirkko Liikanen (Ri), Viherlaaksonranta 10 A 15 02710 ESPOO, 050 517 0588, pirkkoliikanen(at)gmail.com
Mikkelin (Mi)	Risto Liikanen s. n 1682	Esko Liikanen (Mi), ks. hallitus
Korpilahden (Ko)	Johan Likander s. 1781	Maarit Tillman (Ko), ks. hallitus
Johanneksen (Jo)	Dionysos Liikanen s. noin 1730	Harri Liikanen (Ka), ks. hallitus
Kuusamon (Ku)	Henrik Kurtti s. 1600- luku	Jaakko Liikanen (Ku), ks. hallitus
Mikkelin Asilan (MA)	Tuomo Liikanen, pso Kristiina Kiukas	Anne Ekroos (MA), Mustarinne 7, 12770 ESPOO, 050 563 8456, anne.ekroos(at)kolumbus.fi
Iin (Ii)	Antti Juopperi s. 14.1.1765 Kuivaniemi	Olli Liikanen (Pu+Ka), ks. hallitus
Oulun (Ou)	Kustaa Bryggman s.11.7.1798	Olli Liikanen (Pu+Ka), ks. hallitus
Längelmäen (Lä)	Martti Liikanen s. noin 1692, pso tuntematon	Heikki Liikanen (Lä) Kurkisuontie 8 B 8, 00940 HELSINKI, (09) 553 342, 050 339 5061, heikki.liikanen(at)dnainternet.net

LIIKASTEN SUKUSEURA RY 25 VUOTTA – KUTSU JUHLIIN

Paikka: Niemenkartano, Susisaarentie 8, 85900 REISJÄRVI (www.reisjarvi.fi)
Aika: 23. – 25.7.2010

OHJELMA

Perjantai 23.7.
 19.00 Liikaset rupeavat saapumaan, seurustelevat ja yöpyvät Kesäteatteri ”Yöpöytiä” Susisaassa Runokivenpuiston vieressä, kesto noin tunti. Sateen sattuessa Niemenkamarissa. Runokivenpuistoon kannattaa myös tutustua.

Lauantai 24.7.
 10.00 alkaen Tulokahvit, sukuhaarojen tapaamiset, seurustelua
 11.30 Tutustumista pienoisnäyttelyyn, valokuviin ja kotisivujen esittely
 12.00 Juhlalounas
 14.00 Sukukokous. (Huom! Muistathan ottaa mukaan. kokousasiakirjat, jotka olet saanut lehden mukana.)
 14.45 Juhlakahvit
 15.30 25- vuotis SUKUJUHLA
 19.00 Kesäteatteri ”Yöpöytiä”
 Ilta Seurustelua Ravintola Susisaassa

Sunnuntai 25.7.

10.00 Jumalanpalvelus
 11.15 Kunnianosoitus sankarihaudoilla
 Kunniakäynti ensimmäisten Reisjärven Liikasten Otto Liikasen, Elina Puurulan sekä Tolpankankaalla Hilma Pesolan haudoilla.
 16.00 -18.00 Patikointia Peuran Polun vaellusreitillä sopimuksen mukaan.

LIKASKAUPPA JA ARPAJAISET

Kokouspaikalla on myytävänä liikastuotteita ja arpoja. Valikoima on lueteltu toimintakertomuksessa ja nähtävänä kotisivuillamme. Voit varmistaa tavaran saamisen ottamalla yhteyttä Sirkka-Liisa Kuusistoon etukäteen. Yhteystiedot ovat takakannessa. Arvonta tapahtuu kahvittelaisuudessa.

MAJOITUS

Hotelli-Ravintola Susisaari, Susisaarentie 12-14
 (08) 776 900, 040 833 4975 (**kaikki huoneet pidetään varattuina 10.7. saakka Liikasia varten erikoishintaan 1hh 40,- (norm. 60,-), 2hh 60,- (70,-), jos tulee täyteen, mainitse tilatessasi olevasi Liikasen**)

Lomarannan majoitus, Leppäläntie 8, (08) 776 130, 040 581 2763

- keltatiilinen kaksikerroksinen rinneratkaisu omakotitalo Kiljanjärven rannalla

Susisaaren Loma Oy, 040 555 1394, tasokas hirsimökki Susisaassa

Erä-Korpinen, 040 555 1394, erämaajärven rannalla (matkaa n. 20 km)

Maasydänjärven matkailualue (Sievin puolella), (08) 480 823,

<http://www.urjanlinna.net>

- tasokkaita hirsimökkejä, vaunupaikkoja, leirintäaluemökkejä

-ravintola on ja tanssit lauantaisin

OSALLISTUMISMAKSUT

Osallistumismaksu 25,00 euroa sisältää tulokahvit ja lounaan. Kesäteatteri maksaa 5-7 euroa/henkilö. Jos tulee vain kokoukseen, osallistuminen on luonnollisesti ilmaista. Maksut peritään kokouspaikalla. Sukuseura maksaa tilojen ja laitteiden vuokran ja juhlakahvit kokouksen jälkeen.

ILMOITTAUTUMINEN

Ilmoittautumiset sihteeri Maarit Tillmanille **viimeistään 11.7.** Ilmoittautumiset ovat sitovia, koska joudumme maksamaan kuitenkin ilmoitetun henkilömäärän mukaan. Yhteystiedot ovat takakannessa. Suosittelemme sähköpostin käyttöä.

AJO-OHJE Katso karttaa sivulla 18. Niemenkartano on nro 10.

Lämpimästi tervetuloa!

-n. 15 min. matka Reisjärveltä Sieviin päin
Petäjähovin hiihtomaja Reisjärvellä
 - uudet, nykyaikaiset tilat
 - pesutilat, sauna, keittiö, wc
 - patjamajoitus mahdollinen 40 henkilölle
 - 150 euroa/yö (jos haluaa varata koko tilan, muutoin 10 euroa/henkilö
 - omat liinavaatteet, tyynyt, peitot
 - n. 5 min. matka Susisaaresta
 - varaukset Teijo Haapaniemi 040 300 8490

Ruokailumahdollisuuksia tarjoavat Reisjärvellä

Susisaari (08) 776 900, 040 833 4975
 Pizzeria/kebab Pippuri keskustassa (08) 412 1050
 Pizzeria Liekki Leppälähdessä 045 123 4204
 Kahvila Kyläparkki keskustassa (ei auki sunnuntaisin)

SUKUSEURAN HALLITUS

Puheenjohtaja (= sukuseuran esimies) ja tiedottaja **Harri Liikanen**, Rintinpolku 17, 00940 HELSINKI,
1.7. alkaen Niittaajankatu 2 A 13, 00810 HELSINKI

040 502 5939, harri.liikanen(at)kolumbus.fi

Varapuheenjohtaja (= sukuseuran varaesimies) **Jaakko Liikanen**, Puhaltajankatu 55, 11910 RIIHIMÄKI,
(019) 720 669, 040 516 4305, jaakko.liikanen(at)jl-lasi.fi

Sihteeri **Maarit Tillman**, Sysmäntie 3, 83500 OUTOKUMPU,
050 360 8892, maaritti(at)opaasi.fi

Hankkija **Sirkka-Liisa Kuusisto**, Niirasentie 4 as 1, 51200 KANGASNIEMI,
050 584 0747, sirkkaliisa.kuusisto(at)netti.fi

Arkistonhoitaja **Esko Liikanen**, Ylivedentie 438, 52100 ANTTOLA,
050 303 7121, esko.liikanen(at)surffi.fi

Tiedottajan apulainen **Olli Liikanen**, Metsäläntie 24 A 2, 00320 HELSINKI,
0400 724 664, olli.liikanen(at)edu.hel.fi

JÄSENSIHTTEERI

Riitta Tanner-Tuominen, Kalliopohjantie 5 B 24, 04300 TUUSULA, 040 550 4576
riitta.tanner-tuominen(at)suomi24.fi

RAHASTONHOITAJA

Matti Liikanen, Naavakatu 10, 15950 LAHTI, (03) 753 1134, 0400 493 040, (03) 753 7154 faksi,
matti.liikanen(at)m-laskenta.inet.fi

SUKUSEURAN PAIKALLISET YHTEYSHENKILÖT

MIKKELI JA ANTTOLA: *Esko Liikanen*, katso hallitus

HELSINKI (Pk- seutu): *Harri Liikanen*, katso hallitus

JUVA: *Annikki Liikanen*, Kuhalammentie 2 a 4, 51900 Juva, (015) 651 323

KANGASNIEMI: *Sirkka-Liisa Kuusisto*, katso hallitus

KUUSAMO: *Anne Kultanen*, Sarvivaarantie 191, 93999 Kuusamo, 040 552 3187, a.kultanen(at)luukku.com

PUDASJÄRVI: *Arto Liikanen*, Huhtotie 21, 93100 Pudasjärvi, arto.liikanen(at)fortum.com

REISJÄRVI: *Sirkka Leppälä*, Tuomikuja 3, 85900 Reisjärvi, (08) 776 135, 050 412 7831

LAHTI, JAALA, ORIMATTILA: *Matti Liikanen*, katso RAHASTONHOITAJA

VUODEN LIIKASET (Suluissa sukuhaara)

1993 (Ri)

Mirjam Piira, Mäntyharju, k. 1994

1994 (Mi)

Annikki Liikanen, Juva

1995 (Ri)

Anna-Liisa Liikanen, Orimattila, k. 2004

1996 (Ka)

Erkki Liikanen, Bryssel

1997 (Ko)

Heikki Liikanen, Joutsa, k. 2004

1998 (Ku)

Hannes Savolainen, Kemijärvi

1999 (Jo)

Erkki Liikanen, Tammela

2000 (Ri)

Pirkko Liikanen, Espoo

2001 (Ka)

Matti Liikanen, Lahti

2002 (Ku)

Jaakko Liikanen, Riihimäki

2003 (Ka)

Raimo Liikanen, Mikkeli

2004 (Mi)

Liisa Liikanen, Mikkeli (Anttola)

2005 (Ka)

Harri Liikanen, Helsinki

2006 (Ri)

Pekka Saarenmaa, Kerava

2007 (Ka)

Sirkka-Liisa Kuusisto

2008 (Ri)

Sirkka Laakkonen, Espoo

2009 (Ka)

Kauko ja Keijo Liikanen, Helsinki

2010 (?)

SUVUN VANHIN 19.2.2010-

Vanhin elossa oleva Liikanen on Salme Strandman o.s. Saarenmaa s.12.8.1913.
Ristiinan sukuhaara.

PANKKITILIN NUMERO

Sampo Pankki 800019-1978966

PERINNEHENKILÖ

Perinnehenkilöksi nimettiin 1999 vapustaistelija, luutnantti **Herman Liikanen**, joka kuuluu Ristiinan sukuhaaraan.

KUMMITYTTÖ

Kummitytöksi nimettiin 1990 lähes sukuseuran perustamispäivänä syntynyt **Jenni Liikanen** Lahdesta

INTERNET- KOTISIVU

<http://www.liikastensukuseura.fi>